ஸ்ரீ

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஆர்த்திப் பிரபந்தத் தனியன்கள்

தேன் பயிலுந் தாரா னெதிராசன் சேவடிமேல்
தான்பரம பத்தி தலையெடுத்து—மாந்தர்க்
குணவாக வார்த்தியுட னொண்டமிழ்கள் செய்தான்
மணவாள மாமுனிவன் வந்து.

மணவாள மாமுனிவன் வந்து	மணவாள மாமுனிகள் அவதரித்து,
தேன் பயிலும் தாரான்	(மதுவைப் பருகுவதற்காக) வண்டுகள் நித்யவாஸம் பண்ணப் பெற்ற புஷ்ப மாலைகளை யணிந்த
எதிராசன் சே அடி மேல்	எம்பெருமானாருடைய திருவடிகள் விஷயமாக
தான் பரமபத்தி தலை எடுத்து	தாம் பரமபக்தி அதிகரிக்கப் பெற்றதனால்
ஆர்த்தியுடன்	இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தில் அடிக்கொதிப்பினாலுண்டான நிர்வேதத்தோடு
ஒண் தமிழ்கள்	(ஆர்த்திப்பிரபந்த மென்னும்) அழகிய தமிழ்ப் பாசுரங்களை
மாந்தர்க்கு உணவு ஆக செய்தான்	இந்நிலத்தார்க்கு உணவாகும்படி அருளிச் செய்தார்.

வம்பவிழ்தார் வண்மை மணவாள மாமுனிவன்
அம்புவியிற் கால்பொருந்தா வார்த்தியினால்—உம்பர்தொழும்
விண்ணுலகிற் செல்ல விரைந்தெதிரா சன்பதங்கள்
நண்ணி யுரைத்தான் நமக்கு.

வம்பு அவிழ் தார்	அப்போதலர்ந்த பூமாலைகளை யணிந்துள்ள வரும்
வண்மை	ஔதார்யம் மிக்கவருமான
மணவாள மாமுனிவன்	மணவாள மாமுனிகள்
அம் புவியில் கால் பொருந்தா ஆர்த்தியினால்	இப்பூலோகத்தில் இருந்துவாழ முடியாத ஆர்த்தி யாலே
உம்பர் தொழும் விண் உலகில்	நித்யஸூரி ஸேவித்மான திருநாட்டிலே
செல்ல விரைந்து	எழுந்தருள த்வரித்து
எதிராசன் பதங்கள் நண்ணி	உடையவருடைய திருவடிகளின் மீது விருப்பமாக
நமக்கு உரைத்தான்	ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தை நமக்கு அருளிச் செய்தார்.

தனியனுரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த

ஆர்த்திப்பிரபந்தம்

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
உரையுடன் கூடியது

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழியெதி ராசனென வாழ்த்துவார்—வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர்தலை. 1

வாழி எதிராசன் வாழி எதிராசன் வாழி எதிராசன் என வாழ்த்து வார் வாழி	எப்போதும் எம்பெருமானார்க்கே மங்களாசாஸனம் செய்பவர்கள் யாவரோ அவர்கள் வாழ வேண்டும்	என வாழ்த்து வார்	என்றிப்படி ராமாநுஜ பக்த பக்தர்களுக்கு மங்களாசாஸனம் செய்பவர்களது
		தாள் இணையில்	உபய பாதங்களிலே
என வாழ்த்துவார் வாழி	என்றிப்படி ஸ்ரீ ராமாநுஜ பக்தர்களுக்கு மங்களா சாஸனம் செய்பவர்கள் வாழவேண்டும்	விண்ணோர்	நித்யஸூரிகள்
		தலை தாழ்த்துவார்	தலையை வணங்கி நமஸ்கரிப்பர்கள்.

* * * எம்பெருமானார்க்கு மங்களாசாஸனம் செய்பவர்கள் யாவரோ, அவர்களுக்கும் மங்களாசாஸனம் செய்பவர்கள் யாவரோ, அவர்களுக்கும் மங்களாசாஸனம் செய்பவர்கள் யாவரோ அவர்கள் நித்யஸூரிகளால் கொண்டாடப் படுவர்களென்கை. 1

இராமா நுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமா னுசரோ டிறைப்போழ் — திராமாநு
சிந்திப்பார் தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு. 2

இராமானுசாய நம என்று	ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: என்று	இராமாநு சிந்திப்பார் தாள் இணையில்	ஸஹவாஸம் செய்ய முடியாதபடி சிந்தை கொண்டிருப்பவர்களது உபய பாதங்களில்
சிந்தித்து இரா	இதையே அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டு இருக்க மாட்டாத	சேர்ந்து இருப்பார் தாள் இணையை	அந்வயித்திருப்பவர்களது உபய பாதங்களை
மாநுசரோடு	மனிதர்களோடுகூடி	வந்திப்பார்	தொழுதேத்துமவர்கள்
இறை போழ்து	நொடிப்பொழுதும்	விண்ணோர்கள் வாழ்வு	நித்யஸூரிகளையும் வாழ்விக்க வல்லவராவர்.

* * *—ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: என்று அநவரதம் சிந்தித்திருக்க ப்ராப்தம். அங்ஙனே சிந்தித்திருக்க இயலாவிடினும் அங்ஙனே சிந்தித்திருப்பாருடைய

ஸஹவாஸமாவது செய்ய ப்ராப்தம். அப்படிப்பட்ட அத்யவஸாய முடையவர்கள் விண்ணோர்களினும் மேம்பட்டவராவர் என்றதாயிற்று. இரா —இராமல்; மாறு சிந்திப்பார் என்னவுமாம். 2

தந்தைநற்றாய் தாரம் தனயர் பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்கு நீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
கேராத விவ்வுடலை யின்றே யறுத்தருளப்
பாராத தென்னோ பகர்.

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
நல் தந்தை தாய் தாரம் தனயர் பெரு செல்வம்	நல்லதகப்பனாரும் தாயாரும் மனைவியரும் மக்களும் மஹத்தான ஸம்பத்து மாகிய எல்லாம்
என் தனக்கு நீயே	எனக்கு தேவரீரேயாவீர்;
இந்த நிலைக்கு	என்று இங்ஙனே கொண்டிருக்கும் அத்யவஸாயத்திற்கு
ஏராத இ உடலை	ஏற்றிருக்க மாட்டா இந்த ப்ராக்ருத தேஹத்தை
இன்றே அறுத்து அருள் பாராதது	இன்றைக்கே தொலைக்கத் திருவுள்ளம் பற்றாமலிருப்பது
என்னோ	என்ன காரணத்தினாலோ?
பகர்	அருளிச் செய்யவேணும்.

*** — "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத் தாய் தந்தையுமவரே யினியாவாரே" என்று நம்மாழ்வார் எம்பெருமானையே எல்லாமுமாகக் கொண்டார்; "மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ் ஸர்வம் யதேவ" என்று நம்மாழ்வாரையே எல்லாமுமாகக் கொண்டார் ஆளவந்தார். அப்படி யன்றிக்கே எம்பெருமானாரையே எல்லாமுமாகக் கொள்ள வேணுமென்பது மணவாள மாமுனிகளின் அத்யவஸாயம். ஆனாலும் இந்த அத்யவஸாயத்திற்கு இந்த ப்ராக்ருத தேஹத்தோடிருப்பு ப்ரதிபந்தகமாயிருத்தலால் இதனையுடனே தவிர்த்தருள வேணுமென்று இரக்கிறார். 3

இந்த வுடற்சிறைவிட் டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில்பே ரின்பத்து ளாகுவேன்—அந்தோ!
இரங்கா யெதிராசா என்னையினி யுய்க்கை
பரங்கா ணுனக்குணர்ந்து பார். 4

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
இந்த உடல் சிறை விட்டு	ப்ராக்ருத சரீரத்தோடு வாழ்வதாகிற இந்தச் சிறையில் நின்று நீங்கி
யான் ஏகி	அடியேன் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று
அந்தம் இல் பேர் இன்பத்துள் எப்பொழுது ஆகுவேன்	ஒரு நாளும் முடிவில்லாத ப்ரம்மானந்த சாலியாக எப்பொழுது ஆகப்பெறுவேன்?
அந்தோ இரங்காய்	ஐயோ! இரங்கியருளுகின்றீரில்லையே;
இனி	அடியேன் வேறு புகலற்றேனான பின்பு
என்னை உய்க்கை	என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருள்வதானது
உனக்கு பரம் காண்	தேவரீருக்கேயன்றோ பாரம்;
உணர்ந்துபார்	இதை ஆலோசித்துப் பாரீர்

*** — பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமான நிலைமை சிறைக்கூடத்திலே கிடந்து துவள்வதொக்கும். இப்படிப்பட்ட சிறை

யில் நின்று விடுபட்டு * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை * என்னும்படியான பேற்றை அடியேன் எப்போது பெற்றவனாவேன்? எதிராசரே! தேவரீர் திருவுள்ள மிரங்காவிடில் இப்பேறு பாவியேனுக்குக் கிட்டுமோ? அடியேனுடைய உஜ்ஜீவனம் உம் அதீனமன்றோ என்றாராயிற்று. இரங்காய் — இரங்கியருள வேணும் என்றுமாம்.
4

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான் புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தை யெதிராசா — உன்புதல்வன்
அன்றோ வுரையாய் யான் ஆதலா லுன்போகம்
நன்றோ வெனையொழிந்த நாள். 5

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	யான் உன் புதல்வன் அன்றோ	அடியேன் தேவரீரது புத்திரனல்லேனோ?
தந்தை	(உலகத்தில்) பிதாவானவன்	உரையாய்	அருளிச்செய்யவேணும்;
தன் புதல்வன் கூடாமல்	தன் புத்திரனோடு கூடியிராமல்	ஆதலால்	அடியேன் உமது புதல்வனேயாதலால்
தான் புசிக்கும் போகத்தால்	தானொருவனே தனியாயிருந்து அநுபவிக்கின்ற போகத்தினால்	உன் போகம்	உமது போகமானது
		எனை ஒழிந்த நாள்	என்னோடு கூடியநுபவிக்கப்பெறாதபோது
இன்பு உறுமோ	ஆனந்திக்கலாகுமோ!	நன்றோ	நல்லதாகுமோ?

* * * — "தேசாந்தரகதனான புத்ரன் பக்கலிலே பித்ரு ஹ்ருதயம் கிடக்குமாபோலே" என்ற ஸ்ரீவசநபூஷண ஸ்ரீஸூக்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி முன்னடிகள் அருளிச்செய்தபடி. ஸம்பந்நனான பிதாவானவன் புத்திரனோடு கூடியன்றோ போகங்களைப் புசித்து மகிழ்வன்; புத்திரனைவிட்டுப் பிரிந்து தான் தனியே ஒரு போகம் புசித்து மகிழமாட்டானன்றோ; அதுபோல, ஸ்வாமிந்! உமக்குப் புத்திரனாகிய அடியேனை விட்டுத் தேவரீர் தனியே * கட்டெழில் வானவர்போகமுண்பாரே * என்னும்படியான போகத்தையனுபவித்துக் களித்திருக்க ப்ராப்தியுண்டோ? என்னையுங் கூட்டிக்கொண்டு அனுபவஞ் செய்வதன்றோ பாங்கு என்றாராயிற்று.
....
5

வேம்பு முற்றக் கைப்பு மிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்புமுற்றுந் தேகமுற்றிச் செல்லுங்கால் — ஆம்பரிசால்
ஏற்கவே சிந்தித் தெதிராசா விவ்வுடலைத்
தீர்க்கவே யானவழி செய். 6

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	தீம்பும் முற்றும்	தீவினைகளும் முற்றி வாராநின்றன;
வேம்பு முற்ற கைப்பு மிகுவது போல்	வேப்பம் பிஞ்சானது முற்ற முற்ற, கைப்பு அதிகப்படுவது போல	ஆம் பரிசால்	ஸ்வரூபாநுரூபமாக
வெவ்வினையேன்	மஹாபாபியான அடியேனுடைய	ஏற்கவே சிந்தித்து	முற்கோலிச் சிந்தித்து
		இ உடலை	இந்த தேஹத்தை
தேகம் முற்றி செல்லுங்கால்	தேஹமானது முற்றி வருவதற்கேற்ப	தீர்க்கவே ஆன வழி செய்	தீர்ப்பதற்கான வுபாயம் செய்தருள்க.

* * * — ஸ்வாமிந்! வேம்பு முற்ற முற்றக் கசப்பு முற்றுவதுபோல அடியேனது தேஹமும் முற்ற முற்றப் பாவங்களே முற்றிவாராநின்றன. இது அஸஹ்யமாயிருத்தலால் இவ்வுடல் தொடர்பைத் தீர்க்குமுபாயம் தேவரீரே செய்தருளத் தக்கது.
....
6

அன்னை குடிநீ ரருந்தி முலை யுண்குழவி
தன்னுடைய நோயைத் தவிராளோ—என்னே!
எனக்கா வெதிராசா வெல்லாநீ செய்தால்
உனக்கது தாழ்வோ வுரை. 7

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	எனக்கா	அடியேனுக்காக
முலை உண் குழவி தன்னுடைய நோயை	ஸ்தனந்தய ப்ரஜையினுடைய வியாதியை (தவிர்க்க விரும்பிய)	எல்லாம் நீ செய்தால்	எல்லாவுபாயங்களையும் தேவரீரே அனுட்டித்தால்
அன்னை	தாயானவள்		
குடி நீர் அருந்தி தவிராளோ	தான் கஷாயம் குடித்து தவிர்க்கமாட்டாளோ?	அது உனக்கு தாழ்வோ	அது தேவரீர்க்குக் குறையாமோ?
என்னே	இது நான் சொல்ல வேணுமோ?	உரை	அருளிச்செய்யவேணும்.

* * *—பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ- உத்தரசதகத்திலே "ருக்ணே தோகே ஸ்வ இவ ஜநநீ தத்கஷாயம் பிபந்தீ" என்றருளிச் செய்ததையடியொற்றி முன்னடிகள் அருளிச் செய்தபடி. தன் குழந்தையின் நோய்தீர்வதற்காகத் தாய்தானே கஷாயம் முதலியன குடித்தலாகிற ஔஷதஸேவை பண்ணுவதென்கிற ஒரு முறையுண்டாம். அதுபோல *இப்பிறவியென்னும் நோயிலேயகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற வெனக்கு இந் நோய் தீரத்தக்க வுபாயங்களைத் தேவரீரே யனுட்டித்து அடியேனை நோய்தீர்ந்தவனாகச் செய்தால் இது முறையாகாதோ? என்னைக் குழந்தையாகக் கொண்டிருக்கின்ற வுமக்கு இதுவன்றோ உற்றது என்றாராயிற்று. குடிநீர்—கஷாயம். 7

தன்குழவி வான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோ வன்னைபழி யேற்கின்றாள்—நன்குணரில்
என்னாலே யென்னாச மேலு மெதிராசா
உன்னாலே யாமுறவை யோர். 8

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	தன் குழவி	தன்னுடைய குழந்தை
நன்கு உணரில்	நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில்	வான் கிணற்றை சார்ந்து இருக்க	பெரிய கிணற்றினருகே யிருக்க
என் நாசம் என்னாலேயேனும்	நான் நசித்துப்போவது என்னாலேயானாலும்	கண்டிருந்தாள் என்பது அன்றோ	அதைவிலக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாளென்கிற காரணத்தினாலன்றோ
உன்னாலே ஆம் உறவை	தேவரீரோடே யுண்டாயிருக்கின்ற உறவை		
ஓர்	சிறிது ஆலோசித்துப் பார்க்கவேணும்;	அன்னை பழி ஏற்கின்றாள்	தாயானவள் பழிக்குப் பாத்திரமாகின்றாள்.

* * * "ப்ரஜையைக் கிணற்றின் கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயே தள்ளினாளென்னக்கடவதிறே" என்கிற ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்ரீஸூக்தியைத் திருவுள்ளம் பற்றி முன்னடிகள் அருளிச் செய்கிறபடி. கிணற்றின் கரையிலே குழந்தை யிருக்கின்றதைக் கண்ட தாயானவள் அப்போதே யோடிச்சென்று கிணற்றின் கரையில் நின்றும் அக்குழந்தையை அப்பாற்படுத்திற்றிலளாகில், குழந்தை கிணற்றிலேவிழுந்தவளவில் "தாய் அப்போதே சென்றெடுத்திருந்தால் குழந்தை விழுந்திருக்குமோ? கிணற்றின் கரையிலிருப்பை இவள் அநுமதிபண்ணியிருக்கையாலேயன்றோ விழுந்தது; ஆனபின்பு இவளன்றோ தள்ளினாள்" என்று லோகம் பழிசொல்லும். அன்றியும், அந்தத் தாய் தானும் 'நானே யன்றோ தள்ளினேன்!

என்று சொல்லிக் கதறுவள். ஆகவே, ஸ்வாமிந்! என்னுடைய நாசத்தை நானே விளைத்துக்கொண்டேனெனினும் உமக்கும் நமக்குமுண்டானவுறவை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து எனது நாசத்திற்கு தேவரீரே காரணமென்னும்படி பழி உமது தலையிலேயாகுமன்றோ? அங்ஙனாகாதபடி பார்த்துக் கொள்ளீர் என்றாராயிற்று. 8

கூபத்தில் வீழுங் குழவி யுடன்குதித்தவ்
வாபத்தை நீக்குமந்த வன்னைபோல் — பாபத்தால்
யான்பிறப்பே னேலுமினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்கு மென்னையுய்ப்ப தா. 9

கூபத்தில் விழும் குழவியுடன் குதித்து	கிணற்றில் விழுங் குழந்தையுடனே தானும் குதித்து	இனி என்னை உய்ப்பதா	இனி யடியேனை உஜ்ஜீவனப் படுத்தும் பொருட்டு
அவ்வாபத்தை நீக்கும் அன்னை போல்	அந்த மரணாபத்தைத் தவிர்க்கின்ற அப்படிப் பட்ட வத்ஸலையான தாய்போல	எந்தை எதிராசன்	ஸ்வாமி யெம்பெருமானார்
பாபத்தால் யான் பிறப்பேன் ஏலும்	என் தீவினையினால் நான் ஸம்ஸாரக் கடலில் விழுந்து துவள்வேனாயினும்	தான் பிறக்கும்	இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே தாமும் வந்து தோன்றினார்.

* * *— இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே கிடந்து துவள்கின்றவும்மைக் கரையேற்ற வேணுமானால் இந்த ஸம்ஸாரத்திற் பிறவாதவொருவர் அதற்கு சக்தராக வேணுமேயல்லது உம்மைப் போலவே ஸம்ஸாரக்கடலில் ஒருகால் விழுந்து துவண்டவரான ஸ்ரீராமாநுஜர் உம்மைக் கரையேற்ற எங்ஙனம் சக்தராவர்? என்று சிலர் கேட்பதாகக் கொண்டு அதற்கு விடை யிறுக்கிறார் இப்பாசுரத்தினால். கிணற்றில் விழுந்த குழந்தையை யெடுத்துப் பிழைப்பிப்பதற்காகத் தாயும் உடன் குதித்தால் அந்தக் குதிப்பு எதற்காகவென்று நோக்கவேண்டாவோ? 'குழந்தையும் கிணற்றில் விழுந்தது, தாயும் கிணற்றில் விழுந்தாள், என்னவாசி?' என்று சொல்லுவாருண்டோ? அதுபோல பாபத்தினால் இப்பிறவிக்கடலில் விழுந்த, விழுகின்ற, விழப்போகின்ற என்போல்வாரை உத்தரிப்பிக்கைக்காகவன்றோ எதிராசர்தாமும் இப்பிறவிக் கடலிலே ஒக்கக் குதித்தது என்கிறார். நமது பிறவி கருமத்தினால்; அவருடைய அவதாரம் கருணையினால் என்றதாயிற்று. கூபம் — வடசொல். 9

பூமகள்கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய்த்
தாமகிழுஞ் செல்வச் சடகோபர் — தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினிய பாதுகமா மெந்தையிரா மாநுசனை
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமே வாழ். 10

எனது நெஞ்சமே	எனது மனமே!	தேன் மலர் தாட்கு	தேன்மிக்க மலர் போன்ற திருவடிகளுக்கு
பூமகள் கோன் தென் அரங்கர் பூ கழற்கு	திருமகள் கொழுநனான ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய திருவடிகளுக்கு	ஏய்ந்து	பொருந்தி
தாம் பாதுகம் ஆய் மகிழும்	தாம் பாதுகையாயிருந்து கொண்டு மகிழ்கின்ற	இனிய பாதுகம் ஆம்	ப்ரியமான பாதுகையாயிருக்கின்ற
		எந்தை இராமாநுசனை	ஸ்வாமி யெம்பெருமானாரை
செல்வம் சடகோபர்	ஸ்ரீ சடகோபருடைய	வாய்ந்து வாழ்	அடிபணிந்து வாழ்வாயாக.

* * *—எம்பெருமானுடைய திருவடி நிலையான நம்மாழ்வார்க்குத் திருவடி நிலையான எம்பெருமானாரை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு நெஞ்சுபோல்வாரான தொண்டரை விளித்து அருளிச் செய்தாராயிற்று. 10

உன்னை யொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னு புகழ்சேர் வடுகநம்பி —தன்னிலையை
என்றனக்கு நீதந் தெதிராசா வெந்நாளும் 11
உன்றனக்கே யாட்கொள் ளுகந்து.

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
உன்னை ஒழிய	தேவரீரைத்தவிர
மற்று ஒரு தெய்வம் அறியா	வேறொரு தெய்வ முண்டென்றறியாத
மன்னு புகழ் சேர்	சாச்வதமான கீர்த்தியையுடைய
வடுக நம்பி தன் நிலையை	வடுகநம்பியினுடைய நிஷ்டையை
நீ என் தனக்கு உகந்து தந்து	தேவரீர் அடியேனுக்கு மகிழ்வுடன் அளித்து
எந்நாளும்	எக்காலத்திலும்
உன் தனக்கே ஆட்கொள்	உமக்கே ஆட்பட்டிருப் பேனும்படி செய்து கொள்ளவேணும்.

* * * — " வடுகநம்பி ஆழ்வானையுமாண்டானையும் இருகரைய ரென்பர்" என்பது ஸ்ரீவசநபூஷண ஸ்ரீஸூக்தி. ஆழ்வார் திருவடிகளில் ஸ்ரீமதுரகவிகள் இருந்தாப்போலே வடுகநம்பிகள் ' ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் எம்பெருமானார் திருவடிகளே என்றிருப்பர்' என்று ப்ரஸித்தம். கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் எம்பெருமானார் திறத்திலே மிகவும் ப்ரவணர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் பெருமாள் பக்கலிலுஞ் சென்று பல் காட்டுவது ப்ரவணராய்ப் போருவதாமிவ்வளவைக் கொண்டு அவர்களையும் வடுகநம்பி குறைகூறுவராம். ஆகவே வடுகநம்பியின் சரமபர்வநிஷ்டை அத்விதீய மென்பது நாடறிந்தது. அவருடைய நிஷ்டாவிசேஷம் தமக்குமுண்டாம்படி கடாக்ஷித்தருள வேணுமென்று இப் பாட்டில் ப்ரார்த்திக்கிறபடி. 11

தேசந் திகழுந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
மாசில் திருமலையாழ் வாரென்னை — நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணிநின்பால் சேர்த்தா ரெதிராசா 12
அப்படியே நீசெய் தருள்.

எதிராசா	எம்பெருமானாரே !
தேசம் திகழும்	(புகழால்) தேசந் தோறும் விளங்குகின்ற
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை	திருவாய்மொழிப் பிள்ளை யென்கிற
மாசு இல் திரு மலை ஆழ்வார்	களங்கமற்ற திருமலை யாழ்வா ரென்னு மாசிரியர்
நேசத்தால்	பரமப்ரீதியுடனே
என்னை எப்படி எண்ணி நின் பால் சேர்த்தார்	அடியேன் திறத்தில் என்ன திருவுள்ளம் பற்றி தேவரீரைக் காட்டிக் கொடுத் தருளினாரோ
அப்படியே நீ செய்தருள்	அந்தத் திருவுள்ளம் நிறைவேறுமாறு தேவரீர் செய்தருள்க.

* * *—யதிராஜ விம்சதியில் " ஸ்ரீமந் யதீந்த்ர தவ திவ்ய பதாப்ஜ ஸேவாம் ஸ்ரீசைல நாத கருணாபரிணாமதத்தாம் " என்றருளிச் செய்தது இப்பாசுரத்திற்குச் சேர அநுஸந்தேயம். ஸ்வாமிந்! தேவரீருடைய திருவடிகளை நானாகக் கண்டிலேன், அடியேனது ஆசாரியர் காட்டிக்கொடுத்தருளினதால் கண்டேனத்தனை. காட்டிக்

கொடுத்தவருடைய திருவுள்ளம் தேவரீரறியாததன்று ; அது நிறைவேறுமாறு கடாக்ஷித்தருள வேணுமென்கிறார். தேசம் — தேஜஸ் என்றுமாம். தேஜஸ்வியான திருவாய் மொழிப் பிள்ளையென்க. 12

எதிராசன் வாழி யெதிராசன் வாழி
எதிராசன் வாழியென் றென்றேத்திச் — சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்க ளருள். 13

எதிராசன் வாழி எதிராசன் வாழி எதிராசன் வாழி என்று ஏத்தி	அநவரதமும் எம்பெருமானார்க்கே மங்களாசாஸனம் செய்து	தாள் இணை கீழ்	திருவடிவாரத்தின் கீழே
சதிர் ஆக	ஒருகுறையுமின்றி	வாழ்வார்கள்	வாழ்பவர்கள் தாம்
வாழ்வார்கள்	வாழ்பவர்களான ஆழ்வான் போல்வாருடைய	ஆழ்வார்கள் தங்கள் அருள்	ஆழ்வார்களுடைய பரமக்ருபையை
		பெற்றிடுவர்	பெறுவார்கள்.

* * * எம்பெருமானார் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கல்லது ஆழ்வார்களின் திருவருள் பலியாதென்கை. 13

அதிகார முண்டேல் அரங்க ரிரங்காரோ
அதிகார மில்லாதார்க் கன்றோ — எதிராசா
நீயிரங்க வேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கி லென்செய்வோம் யாம். 14

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	நீயும்	க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்ய ரென்று புகழ் பெற்ற தேவரீரும்
அதிகாரம் உண்டு ஏல்	(கர்ம ஜ்ஞான பக்தியோகாதிகளில்) யோக்யதையிருந்தால்		
அரங்கர் இரங்காரோ	எம்பெருமான் க்ருபை செய்தருள மாட்டானோ?	அதிகாரிகளுக்கே இரங்கில்	யோக்யர்களுக்கே க்ருபைசெய்தருள்வதானல்
அதிகாரம்இல்லாதார்க்கு அன்றோ நீ இரங்க வேண்டுவது	அப்படிப்பட்ட யோக்யதையற்றவர்கள் விஷயத்திலன்றோ தேவரீர் அருள் செய்யத் தகுவது.	யாம் என் செய்வோம்	அடியேன் செய்வதென் கொல்?

* * *—இராமானுச நூற்றந்தாதியில் *ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு நாடொறும் நைபவர்க்கு வானங்கொடுப்பது மாதவன்* என்று எம்பெருமான் யோக்யர்களுக்கே அருள்செய்பவனென்று சொல்லி, உடனே ''இராமானுசன் தன்னையெய்தினர்க்கு அத்தானங் கொடுப்பது தன் தகவென்னுஞ் சரண் கொடுத்து'' என்று எம்பெருமானாருடைய க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யத்வம் அழகாகப்பேசப்பட்டது. அதைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்பாசுரமருளிச் செய்கிறபடி. அடியேன் போன்ற அநதிகாரிகளுக்கும் தேவரீர் அருள்செய்தாலன்றோ எம்பெருமானிற்காட்டில் தேவரீர்க்கு ப்ரஸித்தமாயுள்ள வைலக்ஷண்யம் தேறுவது என்றாயிற்று. என் செய்வோம் யாம்—இனிமேல் அதிகாரம் ஸம்பாதித்துக்கொள்ள எம்மாலாகுமோ? என்றபடி. தேவரீரைவிட்டு வேறொருவரை ஆச்ரயிக்கத் தானாகுமோ? என்றபடியுமாம். 14

எம்பெரு மானார் திருவடிகளே சரணம்
என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென் — அன்பவர்பால்
இப்போ தளவும்யா னொன்றுங்காண் கின்றிலேன்
எப்போதுண் டாவ தினி. 15

எம்பெருமானார் திரு அடிகளே சரணம் என்பதுவே நா உரைக்கும்	எனது நாவானது 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்' என்று சப்தமாத்திரத்தையே (ப்ரேமமின்றிச்) சொல்லாநின்றது ;
இத்தால் என்	இந்த வெற்றுரையால் என்னாகும்?
அவர் பால்	அவ்வெதிராசரிடத்தில்
அன்பு	ப்ரேமம்
இப்போது அளவும்	இதுகாறும்
ஒன்றும் யான் காண்கின்றிலேன்	சிறிது முண்டானதாக அடியேனுக்குத் தெரியவில்லை ;
இனி எப்போது உண்டாவது	அது இனிமேல் எந்நாளுண்டாகும்?

* * *—கீழ்ப்பாட்டில் அதிகாரமில்லாதவராகத் தம்மைச்சொல்லிக்கொண்டாரே அதை நிலைநாட்டுகிறார் இப்பாட்டில். 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்' என்றே ஓய்வின்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றீரே, இதைவிட வேறு அதிகார ஸம்பத்துவேணுமோ? நீர் அதிகாரியேயாவீர்; அநதிகாரியல்லீர்—என்று சிலர் சொல்ல அதற்கு விடை கூறுகின்றார்; பொரிபுறந்தடவின உக்திமாத்திரமே யென்பக்கலுள்ளது; ப்ரேமங்கனிந்து சொல்லுகின்றிலேன். அப்படிச் சொன்னாலன்றோ அதிகாரஸம்பத்து உள்ளதாவது. இதுகாறும் ப்ரேமமுண்டானதாகத் தெரியவில்லை; இனிமேலா அது உண்டாகப்போகிறது! இல்லை ஆகவே அநதிகாரிகளிடத்துச் செல்லக்கூடிய தேவரீரது கருணையைச் செலுத்தியருள்வதே நன்று என்றாராயிற்று. ... 15

ஆகாத தீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாத தேசெய்வ னாதலால்—மோகாந்தன்
என்றுநினைத் தென்னை யிகழேலெதிராசா
என்றுன் னடிசேர்வன் யான். 16

எதிராசா	எம்பெருமானாரே !
ஈது ஆகாதது என்று அறிந்தும்	இது சாஸ்த்ர நிஷித்தமென்று நான் தெரிந்து கொண்டிருந்தும்
பிறர்க்கு உரைத்தும்	பரோபதேசங்கள் பண்ணியும் போந்தேனாகிலும்
ஆகாததே செய்வன்	சாஸ்த்ர நிஷித்தங்களையே செய்து போருகின்றேன்;
ஆதலால்	ஆகையினாலே
என்னை மோகாந்தன் என்று நினைத்து இகழேல்	என்னைமோஹாந்தனாகத் திருவுள்ளம் பற்றிக் கைவிடலாகாது :
யான் என்று உன் அடி சேர்வன்	அடியேன் எப்போது உமது திருவடியைச் சார்வேன்?

* * *—இன்னது செய்யத் தகுந்தது ; இன்னது செய்யத் தகாதது என்று அடியேன் விவேகித்தறிந்து அதைப் பிறர்க்கும் உபதேசித்துப் போருகின்றேனாகிலும் ஸ்வானுஷ்டானத்தில் வந்தவாறே பிசகிப்போகின்றேன் ; சாஸ்த்ர நிஷித்தங்களான கிருத்யங்களையே செய்து போருகின்றேன் . ஆதலால் இவன் மோஹாந்தன் என்று தேவரீர் கைவிடப் போதுமான நிலைமை என் பக்கலுளதாயினும்

அங்ஙனம் கைவிடலாகாது, என்றவாறே 'கைவிடுவேனல்லேன்' என்று எம்பெருமானார் பணிக்க, ஸ்வாமிந்! எப்போது அடியேனைத் திருவடி சேர்த்துக் கொள்வதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி யிருப்பதென்கிறாராயிற்று. மோகாந்தன் — தற்சம வடசொல். விஷயாந்தர வ்யாமோஹத்தினால் கண் தெரியாதவன் என்றபடி. 16

பொல்லாங் கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு நன்மையிலொன்
றில்லா வெனக்கு மெதிராசா — நல்லார்கள்
நண்ணுந் திருநாட்டை நான்தருவே னென்றநீ
தண்ணென் றிருக்கிறதென் றான். 17

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டை நான் தருவேன் என்ற நீ	நன்மை மிகுந்தவர்கள் அடையக்கூடிய திருநாட்டை யளிப்பதாக வாயோலை செய்து கொடுத்திருக்கிற தேவரீர்
பொல்லாங்கு அனைத்தும்	தீதானவற்றை யெல்லாம்		
பொதிந்து கொண்டு	மிகுதியாக மேற்கொண்டு		
நன்மையில் ஒன்று இல்லா எனக்கும்	நன்மையென்று பேர் பெற்றவற்றில் ஒன்று கூட இல்லாத அடியேனுக்கும்	தண்ணென்று இருக்கிறது என் தான்	மெத்தென்றிருப்பது [தாமதிப்பது] என்ன காரணத்தினால்?

* * * — "எனக்கும் திருநாட்டை நான் தருவேனென்ற நீ" என்று இப்பாட்டில் கூறியிருப்பதனால் எம்பெருமானார் மணவாளமா முனிகளை நோக்கி உமக்கு நான் திருநாடு தருவேன் என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்தருளினதாகத் தெரியவருகின்றது. 'எம்பெருமானார் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கெல்லாம் முத்திச்செல்வம் குறையற்றது" என்று சரணாகதிகத்யாநுஸந்தானத்தினன்று தொடங்கி ஒரு ப்ரஸித்தி யிருத்தலால் அது கொண்டு இங்ஙனே பணிக்கின்றாரென்றுங் கொள்ளலாம். 17

என்று விடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்று மறிகின் றிலேனுரையாய் — குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க் கென்று மிருளைவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்ட விரவு. 18

எந்தாய் எதிராசா	ஸ்வாமிந் எம்பெருமானாரே!	இப் பவம் ஆம் நீண்ட இரவு	இந்த ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்திரியானது
குன்றாமல்	ஒருநாளும் சுருங்காமல்	எனக்கு என்று விடிவது	என்வரையில் ஓய்வது எப்போதோ?
இப்படியே என்றும்	இவ்வண்ணமாகவே எக்காலத்தும்	ஒன்றும் அறிகின்றிலேன்	இந்நாளில் ஓய்வதென்று சிறிது மறிகிலேன்;
இந்த உயிர்க்கு	இந்த ஆத்மாவுக்கு	உரையாய்	அந்நாளைத் தேவரீரே அருளிச் செய்ய வேணும்.
இருளை விளைக்கும்	அஜ்ஞானாந்தகாரத்தையே விளைவிக்கின்ற		

* * * — இந்த ஸம்ஸாரமென்னும் காளராத்திரியானது அகவிருளை வளர்த்துக் கொண்டு ஓய்வின்றிச் செல்கின்றதே; பொழுதுவிடியும்நாள் இல்லையா? அது எந்நாளென்றறிகின்றிலேன்; இன்ன நாளென்று தேவரீரே குறிப்பிட்டால் ஆறியிருப்பேனென்கை. பவம் — ஸம்ஸாரம்; வடசொல். 18

அல்லும் பகலும்யா னுக்கை வழியுழன் று
செல்லுமதுன் தேசுக்குத் தீங்கன்றே — நல்லார்கள்
தந்தனயர் நீசர்க்காட் செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசா விசை. 19

எந்தை எதிராசா	ஸ்வாமிந் எம்பெருமானாரே !	நல்லார்கள்	பெரியார்கள்
யான் அல்லும் பகலும் ஆக்கை வழி உழன்று செல்லுமது	அடியேன் இரவும் பகலும் தேஹமிழுத்துக் கொண்டு போரும் வழியிலேயே சென்று திரிவதானது	தம் தனயர்	தமது மக்கள்
உன் தேசுக்கு தீங்கு அன்றே	தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸுக்கு நிறக்கேடல்லவோ?	நீசர்க்கு ஆள் செய்ய சகிப்பரோ	நீசர்க்கு இழிதொழில் செய்திருக்கு மிருப்பைக் கண்டு சகிப்பர்களோ?

*** —பெரியாழ்வார்* உனக்குப் பணி செய்திருக்குந் தவமுடையேன் இனிப்போ யொருவன் தனக்குப்பணிந்து கடைத்தலை நிற்கை நின்சாயையழிவு கண்டாய்* என்றருளிச் செய்தபுடையிலே இப்பாசுரமருளிச் செய்கிறபடி. ஸ்வாமிந்! தேவரீருக்குத் தொண்டு செய்து திரியக் கடமைப்பட்டிருக்கு மடியேன் இப்பொல்லா வாக்கைக்குத் தொண்டுசெய்து திரிவேனுயின் இது எனக்குத் தகுமெனினும் தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸுக்கு அவத்யமாய் முடியுமன்றோ ? ராஜபுத்ரன் நீசர்கட்கு ஆட் செய்திருக்கு மிருப்பை மஹாராஜன் பொறுத்திருக்க வல்லவனோ ? இதை யாராய்ந்து அடியேனைக் கைக்கொண்டருள வேணுமென்றுராயிற்று 19

போம்வழியைத் தருமென்னுமின்பமெல்லாம்
புசித்து வழி போயமுத விரசையாற்றில்
நான் முழுகி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணிநலந் திகழ்மேனி தன்னைப் பெற்றுத்
தாயமரர் வந்தெதிர்கொண்ட லங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள் கோன்மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே. 20

போம் வழியைத் தரும் என்னும் இன்பம் எல்லாம்	'போம் வழியைத்தரும்' என்கிற அருளிச் செயலால் சொல்லப் படுகிற அர்ச்சிராதி மார்க்கப் பேரின்ப மெல்லாவற்றையும்	நாம் முழுகி	நாம் தீர்த்தமாடி
		மலம் அற்று	ப்ரக்ருதி மலங்களெல்லாம் கழியப் பெற்று
		தெளிவிசும்பை நண்ணி	கலங்காப் பெருநகராகிய திரு நாட்டைக் கிட்டி
புசித்து	அநுபவித்து		
வழி போய்	அர்ச்சிராதி வழியே சென்று	நலம் திகழ் மேனி தன்னை பெற்று	சுத்த ஸத்வமயமான அப்ராக்ருத தேஹத்தைப் பெற்று
அமுதம் விரசை ஆற்றில்	அம்ருதமயமான விரஜா நதியிலே		

அமரர் தாம் வந்து எதிர் கொண்டு	நித்யஸூரிகள் வந்து எதிர் கொண்ட ழைத்துப்போய்	மாமலராள் கோன்	திருமகள் கொழுநனான எம்பெருமான்
அலங்கரித்து சற் கரிப்ப	ப்ரஹ்மாலங்காரங்கள் செய்து மரியாதைகள் பண்ண (அவற்றைப்பெற்று)	மடியில் வைத்து உகக்கும்வாழ்வு	தன் மடியின்மீது வைத்துக் கொண்டு உகக்கும் படியான வாழ்வே
மணி மண்டபத்து சென்று	திருமாமணி மண்டபத் திலே சென்றுசேர்ந்த வளவிலே	நமக்கு எதிராசர் அருளும் வாழ்வு	நமக்கு எம்பெருமானுர் அநுக்ரஹிக்கும் செல் வமாகும்.

* * *—திருவாய்மொழியில் (3—9—3) * ஒழிவொன்றில்லாத * என்கிற பாசுரத்திலே "போம்வழியைத் தரும் நங்கள் வானவரீசனை" என்றருளிச்செய்தார் நம்மாழ்வார்; 'பரமபதத்தைத் தரும்' என்று சொல்லவேண்டியிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது * போம் வழியைத் தருமென்கையாலே பரமபத ப்ராப்தியிற் காட்டிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திற் செல்வதுதானே பரம ப்ரயோஜனமென்றும் அந்த ஆனந்தம் மிகப் பெரிதென்றும் காட்டிற்ருகிறது. அப்படிப்பட்ட இன்பமெல்லாம் புசித்துக்கொண்டே அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திற் சென்று விரஜா நதியிற் குடைந்தாடி ப்ராக்ருத தோஷங்களெல்லாங் கழிந்து திருநாட்டைக்கிட்டி திவ்யதேஹத்தைப் பெற்று அவ்விடத்து ஸத்காரங்களையும் லபித்து எம்பெருமானது மடிமீதேறி வாழப் பெறுவதே வைகுந்தச் செல்வமாகும்; இச்செல்வம் எம்பெருமானுர் திருவருளடியாகவே கிடைப்பதொன்று என்ருராயிற்று. ஸ்வாமிந் ! இச்செல்வத்தைத் தேவரீர் அருள்செய்யவேணுமென்கை. 20

திருமலை யாழ்வார் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண்டவர் தம்மையுத் தாரகராகவெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரம பதந்தனிலேற்றுவ ரென்ன பயம் நமக்கே. 21

மனமே	ஓ நெஞ்சே !	உத்தாரகர் ஆக எண்ணி இரு	ஸம்ஸாரத்தில் நின்று நம்மை உத்தரிப்பவ ராக அத்யவஸாயங் கொண்டுவிசாரமற்றிரு
திருமலை ஆழ்வார் திருவாய்மொழி பிள்ளை	திருமலையாழ்வாரென் கிற அஸ்மதாசார்ய ரானவர்	எதிராசர்	உடையவரானவர்
சீர் அருளால்	தம்முடைய திருவரு ளாலே	அவர்க்கு ஆய்	அத் திருவாய் மொழிப் பிள்ளைக்காக
தரும்	தந்தருளின	எமை	நம்மை
மதியை கொண்டு	ஞானத்தை ஸாதன மாகக் கொண்டு	கடுக	சீக்கிரமாக
அவர் தம்மை	அவ்வாசிரியரையே	பரமபதம் தன்னில் ஏற்றுவர்	திருநாட்டில் சேர்விப் பர் ;
		நமக்கு என்ன பயம்	இதைப்பற்றி நாம் அஞ்ச வேண்டுவதுண்டோ?

* * *—நெஞ்சே ! நமக்கென்று வகுத்த ஆசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யாவர்; அவரது திருவருளால் பெற்ற ஞானத்தைக் கொண்டு அவருடைய அபிமானமே உத்தாரகமென்று நீ அத்யவஸாயங் கொண்டிரு; அவர்க்காக எம்பெருமானுர் பேறு தந்தருள்வரென்று நாம் கவலையற்றிருக்க ப்ராப்தம் என்ருராயிற்று. 21

தீதற்ற ஞானத் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
ஏதத்தை மாற்று மெதிராசா தம்மபி மானமென்னும்
போதத்தை யேறிப் பவமாம் புணரி தனைக்கடந்து
கோதற்ற மாதவன் பாதக் கரையைக் குறுகுவனே. 22

தீது அற்ற ஞானம்	களங்கமில்லாத ஞானத்தையுடையவரான
திருவாய் மொழிப் பிள்ளை	திருமலையாழ்வாருடைய
சீர் அருளால்	சிறந்த கிருபையினாலே
ஏதத்தை மாற்றும் எதிராசர் தம் அபிமானம் என்னும் போதத்தை ஏறி	காமாதி தோஷஹரரான எம்பெருமானாருடைய அபிமானமாகிற படகில் ஏறி
பவம் ஆம் புணரி தனை கடந்து	ஸம்ஸாரமாகிற பெருகடலைக் கடந்து
கோது அற்ற மாதவன் பாதம் கரையை	அகில ஹேயப்ரத்யநீகனான பகவானுடைய திருவடிகளாகிற கரையை
குறுகுவன்	அணுகப் பெறுவேன்.

* * *—அஸ்மதாசார்யருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எம்பெருமானாருடைய அபிமானத்திற்கிலக்காகி எம்பெருமானடிசேரப் பெறுவது திண்ணமென்றதாயிற்று. போதம், பவம் — வடசொற்கள். 22

அடியார்கள் குழாங்க ளழகோலக்க மிருக்க
ஆனந்த மயமான மாமணி மண்டபத்துப்
படியாது மில்படுக்கை யாயிருக்கு மனந்தன்
பணமணிக டம்மிலொளி மண்டலத்தி னிடையில்
வடிவாரு மாமலராள் வலவருகு மற்றை
மண்மகளு மாய்மகளு மிடவருகு மிருக்க
நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக் கடுக
நானனுப விக்கும்வகை நல்கெனெதிராசா. 23

என் எதிராசா	அடியேனுக்கு ஸ்வாமியான யதிராஜரே!
அடியார்கள் குழாங்கள்	நித்திய முக்தர்களாகிற அடியார்களுடைய திரள்
அழகு ஓலக்கம் இருக்க	அழகான கோஷ்டியாக விருந்து ஸேவித்திருக்க
ஆனந்தமயம் ஆன மாமணி மண்டபத்து	ஆனந்தமே வடிவமெடுத்ததான திருமாமணி மண்டபத்திலே
படி ஆதும் இல்	எதுவும் உபமானமாகப் போராதபடி
படுக்கை ஆய் இருக்கும்	சயனமாகவிருக்கிற
அனந்தன்	ஆதிசேஷனுடைய
பண மணிகள் தம்மில்	படங்களிலுள்ள ரத்னங்களினின்று வீசிய
ஒளி மண்டபத்தின் இடையில்	காந்தி ஸமூகத்தின் நடுவே
வலம் அருகு	வலது பக்கத்தில்
வடிவு ஆரும் மா மலராள்	அழகு பொருந்திய ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும்
இட அருகு	இடதுபக்கத்தில்
மற்றை மண் மகளும் ஆய் மகளும் இருக்க	மற்றைத் தேவிமார்களான பூமிப்பிராட்டியும் நீளாதேவியும் வீற்றிருக்க
நடுஆக வீற்றிருக்கும் நாரணனை	நடுவே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமானை
கடுக நான் அனுபவிக்கும் வகை நல்கு	விரைவாக நான்அனுபவிக்குமாறு அருள் செய்யவேணும்.

* * * — ஆழ்வார் * அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ * என்று பாரித்து * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை * என்று

அடியார்கள் குழாங்களிடையே இருக்கப் பெற்றதையே பரமபுருஷார்த்தமாக அருளிச் செய்ததனால் இங்கு 'அடியார்கள் குழாங்களழகோலக்கமிருக்க' என்று முந்துறவருளிச் செய்தார். திருநாட்டில் திவ்யாஸ்தானமண்டபத்தில் திவ்ய ஸிம்ஹாஸனத்திலே திவ்யமஹிஷீ பரிவ்ருதனாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுக அடியேன் அனுபவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. 23

இந்தவுடல் விட்டிரவி மண்டலத் தூடேகி
இவ்வண்டங் கழித்திடையி லாவரண மேழ்போய்
அந்தமில்பாழ் கடந்தழகார் விரசைதனிற் குளித்தங்
கமானவனா லொளிக்கொண்ட சோதியும் பெற்றமரர்
வந்தெதிர் கொண் டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழிநடத்த
வைகுந்தம் புக்குமணி மண்டபத்துச்சென்று
நந்திருமா லடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும்
நாளெனக்குக் குறுகும்வகை நல்கென் னெதிராசா. 24

என் எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
இந்த உடல் விட்டு	இவ்வழுக்குடம்பை விட்டொழிந்து
இரவி மண்டலத்தூடு ஏகி	ஸூர்யமண்டலத்தைக் கீண்டு சென்று
இவ் அண்டம் கழித்து	இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தைக் கடந்து
இடையில் ஆவரணம் ஏழ் போய்	நடுவிலுள்ள ஸப்தாவரணங்களையும் கடந்து
அந்தம் இல் பாழ் கடந்து	முடிவில்லாததான மூல ப்ரக்ருதியையும்கடந்து
அழகு ஆர் விரசை தனில் குளித்து	ரமணீயமான விரஜா நதியில் நீராடி
அங்கு	அதன் பிறகு
அமானவனால்	அமாநவ கரஸ்பர்சத்தினால்
ஒளி கொண்ட சோதியும்பெற்று	தேஜோமயமான திவ்ய தேஹத்தையும் பெற்று
அமரர் வந்து எதிர் கொண்டு அலங்கரித்து வாழ்த்தி வழி நடத்த	நித்யஸூரிகள் எதிர்கொண்டு வந்து ப்ரஹ்மாலங்காரங்கள் செய்து துதித்து அழைத்துக் கொண்டு செல்ல
வைகுந்தம் புக்கு	ஸ்ரீவைகுண்டம்சேர்ந்து
மணி மண்டபத்து சென்று	திருமாமணி மண்டபத்தை யடைந்து
நம் திருமால் அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும் நாள்	பகவத் பக்தர்களான நித்யஸூரிகளின் கோஷ்டியோடே கூடி வாழும் நாள்
எனக்கு குறுகும் வகை நல்கு	அடியேனுக்கு ஸமீபித்ததாம் படிக்ருபை செய்தருளவேணும்.

* * *— சரீரத்தை விட்டு ஆத்மா உத்க்ரமித்தகாலம் தொடங்கிப் பரம புருஷார்த்த ப்ராப்திபர்யந்தமான பேற்றின்வரிசைகள் இப்பாட்டில் அருளிச்செய்யப் பட்டன. இத்தகைய பேறுகளை விரைவில் அடியேன் பெறுமாறு அருள் புரியவேணுமென்று பிரார்த்தித்தாராயிற்று. 24

என்றுநிரே துகமாக வென்னையபி மானித்து
யானுமதறிந் துனக்கே யாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்றுமுத லின்றளவு மனவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச் செய்வ தநுதவிப்ப தினிச் செய்யேன்
என்றுன்னை வந்திரப்ப தாமென் கொடுமைகண்டு
மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்றுதிரு நாடுமெனக் கருளவெண்ணு கின்றாய்
இனிக்கடுகச் செய்தருள வேண்டுமெதிராசா 25

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
என்னை நிரேதுகமாக அபிமானித்து	தேவரீர் அடியேனை நிர்ஹேதுகமாக அபிமானித்தருளி
யானும் அது அறிந்து உனக்கே ஆய் இருக்கும் வகை	அவ்வபிமான விசேஷத்தை அடியேனுமறிந்து தேவரீருக்கே அநந்யார்ஹ சேஷயாயிருக்கும் படி
என்று செய்தாய்	எந்நாளில் செய்தருளினீரோ,
அன்று முதல்	அந்நாள் முதலாக
இன்று அளவும்	இந்நாள் வரையிலும்
அனவரதம்	ஓய்வின்றி
அடுத்து அடுத்து	இடையறாது
பிழையே செய்வது	அபராதங்களையே செய்வது
அநுதவிப்பது	பச்சாத்தாபப்படுவது
இனி செய்யேன் என்று	இனிப் பிழை செய்ய மாட்டேனென்று சொல்லி
உன்னை வந்து இரப்பது ஆம்	தேவரீரிடம் வந்து க்ஷமைவேண்டுவது ஆக விப்படிப்பட்ட
என் கொடுமை கண்டும்	எனது கொடிய செய்கைகளைக் கடாக்ஷித்தும்,
இகழாதே	உபேக்ஷியாமல்
இரவு பகல்	ஸர்வகாலத்திலும்
அடிமை கொண்டு போந்தாய்	என்பால் கைங்கரியம் கொண்டருளினீர்;
இன்று திருநாடும் எனக்கு அருள எண்ணுகின்றாய்;	இப்போது பரமபதத்தையும் எனக்கருளத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறீர்;
இனி	இப்படியானபின்பு
கடுக செய்தருள வேண்டும்	அந்த முக்தி தானத்தை விரைவாகச் செய்தருள வேணும்.

* ** — ஸ்வாமிந்! அடியேனைத் தேவரீர் அங்கீகரித்தருளினவன்று தொடங்கி இன்றளவும் நான் பிழைசெய்வதும் அநுதபித்து க்ஷமைவேண்டுவதும் மீண்டும் பிழைசெய்வதும் அநுதபித்து க்ஷமைவேண்டுவதுமாயிருந்து வருகின்றேன். இப்படியிருந்தும் என்னைக்கொண்டு பல கைங்கர்யங்கள் செய்வித்துக்கொண்டீர்; இவ்விபூதியில் கைங்கர்யமேயன்றி அவ்விபூதியில் நித்ய கைங்கர்யமும் கொண்டருளத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கின்றீரென்பதையுமறிவேன். அதில் காலவிளம்பம் வேண்டாவென்று பிரார்த்திக்கின்றேனத்தனை யென்கிறார். ‘நிர்ஹேதுகம்’ என்னும் வடசொல் நிரேதுகமெனத் திரிந்தது. 25

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட் காமோ?
சேனையர்கோன் முதலான சூரியர்கட் காமோ?
மன்னியசீர் மாறனருள் மாரிதமக் காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்கு மாமோ?
என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்கு முடியும்?
எதிராசா வுனக்கன்றி யாரொருவர்க் காகேன்
உன்னருளா லெனக்குருசி தன்னையு முண்டாக்கி
ஒளிவிசும்பி லடியேனை யொருப்படுத்து விரைந்தே.

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
என்னுடைய பிழைபொறுக்க	எனது அபசாரங்களை பொறுப்பதற்கு
தென் அரங்கர் தமக்கு ஆமோ	ஸ்ரீ ரங்கநாதனலாகுமோ?
தேவியர்கட்கு ஆமோ	பெரிய பிராட்டியார் முதலான தேவிமார்களால் தானாகுமோ?
சேனையர்கோன் முதலான சூரியர்கட்கு ஆமோ	ஸேனை முதலியார் முதலான நித்ய ஸூரிகளால் தானாகுமோ?
மன்னிய சீர்மாறன் அருள்மாரி தமக்கு ஆமோ	சிறந்தகுணசாலிகளான நம்மாழ்வார் கலியன் முதலான ஆழ்வார்களால் தானாகுமோ?

மற்றும் உள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்கும் ஆமோ	மற்றுமுள்ள நாத யாமுநாதிகளான ஆசாரியர்களால் தானுகுமோ?
உனக்கு அன்றி யாவருக்கு முடியும்	தேவரீராலன்றி வேறொருவரால் பொறுக்கலாகுமோ ?
யான் (உனக்கு அன்றி) ஒருவர்க்கு ஆகேன்	அடியேன் தேவரீர்க்கே அநந்யார்ஹசேஷபூதன்
உன் அருளால்	தேவரீரது கிருபையினுலே
எனக்கு உருசி தன்னையும் உண்டாக்கி	அடியேனுக்கு ப்ராப்ய ருசியை யுண்டாக்கி வைத்து
அடியேனை ஒளி விசும்பில் விரைந்து ஒருப்படுத்து	அடியேனைத் திருநாட்டில் விரைவாகச் சேர்த்தருள வேணும்.

* * * — மஹாக்ருபாளுக்களாகப் புகழ்பெற்றவர்களான எம்பெருமான் பிராட்டிமார்கள் நித்யஸூரிகள் ஆழ்வார்கள் ஆசாரியர்கள் ஆக இவர்களில் ஒருவர்க்கும் பொறுக்க வொண்ணுதபடி அபசாரங்களை அளவறச் செய்திருக்குமடியேனை ஸ்வாமிந்! தேவரீரே க்ஷமைக்கு இலக்காக்கிப் பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளையும் விளைத்துக் காலதாமதமின்றித் திருநாடுசேர்த்தருள வேணுமென்றாராயிற்று. 26

இவ்வுலகி லினியொன்று மெண்ணுதே நெஞ்சே
இரவுபக லெதிராச ரெமக்கினிமே லருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களனு பவத்தை
இவ்வுயிரு மதுக்கிட்டுப் பிறந்திழந்து கிடந்த
தென்னுமத்தை யென்றுமதுக் கிடைச்சுவராய்க் கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
வினையுமின்பந் தன்னை முற்றும் விடாமலிருந்தெண்ணே, 27

நெஞ்சே	மனமே!
இவ்வுலகில் ஒன்றும் எண்ணுதே	இனி இவ்வுலகில் ஒன்றையும் பற்றிச் சிந்தியாதே ;

(பின்னை எதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்னில் ;)

எதிராசர் எமக்கு இனிமேல் அருளும் அவ்வுலகை	எம்பெருமானுர் நமக்கு இனி அருளப்போகிற அவ்விபூதியையும்
அலர்மகள் கோன் இருக்கும் இருப்பை	திருமகள் கொழுநனை பரம புருஷன் எழுந்தருளி யிருக்கிற படியையும்
அடியார்கள் குழாங்கள் தமை	அங்குள்ள பாகவத கோஷ்டிகளையும்
அவர்கள் அனுபவத்தை	அவர்கள் அநுபவிக்கும் பரிசுகளையும்
இவ் உயிரும் அதுக்குஇட்டுப் பிறந்து இழந்து கிடந்தது என்னுமத்தை	இவ்வாத்ம வஸ்துவும் அப்படிப்பட்ட அநுவங்களுக்கு இட்டுப் பிறந்து இழந்து கிடக்கிறபடியையும்
என்றும் அதுக்கு இடைச்சுவர் ஆய்க்கிடக்கும் வெம் வினையால் வந்த உடல் விடும் பொழுதை	அவ்வநுபவங்கட்கு எப்போதும் விரோதியாயிருக்கின்ற கொடிய பாவங்களாலுண்டான தேஹம் விமோசனமாகுங் காலத்தையும்
விட்டால் வினையும் இன்பம் தன்னை	தேஹ வியோகமான பின்பு விளையப் போகிற பேரின்பத்தையும்
முற்றும்	ஆகிய இவை எல்லாவற்றையும்
இரவும் பகலும் விடாமல் இருந்து எண்	இரவும் பகலும் இடைவிடாது சிந்தித்துப் போரு.

*** — "நோபஜநம் ஸ்மரந் இதம் சரீரம்" என்று உபநிஷத்தில் ஓதினபடியே இவ்வுலகில் சரீராநுபந்தியான வொன்றையும் சிந்தைசெய்யாமல் பரமபதாநுபவங்களையே சிந்திக்குமாறு தம் திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்தாராயிற்று. 27

பண்டு பல வாரியரும் பாருலகோ ருய்யப்
பரிவுடனே செய்தருளும் பல்கலைக டம்மைக்
கண்டதெல்லா மெழுதி யவை கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக்
காதலுடன் கற்பித்துங் காலத்தைக் கழித்தேன்
புண்டரீகை கேள்வனுறை பொன்னுலகு தன்னில்
போகநினை வொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிங்கே யிருந்தேன்
எண்டிசையு மேத்துமெதி ராசன ருளாலே
எழில்விசும்பே யன்றியிப்போ தென்மன மெண் ணாதே 28

பண்டு பல ஆரியரும்	பூருவாசாரியர்கள் பலரும்
பார் உலகோர் உய்ய	இந்நிலவுலகத்தோர் உஜ்ஜீவிக்குமாறு
பரிவு உடனே செய்தருளும்	அன்போடு அருளிச் செய்த
பல் கலைகள் தம்மை	பல திவ்யக்ரந்தங்களில்
கண்டது எல்லாம் எழுதி	எதைப் பார்த்தாலும் அதை யெல்லாம் எழுதியும்
அவை கற்றிருந்தும்	அவற்றை ஆசாரியர் பக்கலிலே அப்யஸித்தும்
பிறர்க்கு காதலுடன் கற்பித்தும்	அந்தேவாஸிகளுக்கு ப்ரேமமுடன் போதித்தும்
காலத்தை கழித்தேன்	பொழுதைப் போக்கினேன் ;
புண்டரீகை கேள்வன் உறை பொன் உலகு தன்னில் போக	திருமால் நித்யவாஸம் செய்தருளுகிற நித்ய விபூதியிலே சென்று சேர
நினைவு ஒன்றும் இன்றி	சிறிதும் எண்ண மின்றிக்கே
இங்கே பொருந்தி யிருந்தேன்	இவ்விபூதியிலே ஆசையுள்ளவனு யிருந்தேன் !
	(இதுவரையிலும் இப்படி யிருந்தேனுயினும்)
இப்போது	இப்போதோ வென்றால்
எண் திசையும் ஏத்தும் எதிராசன் அருளாலே	எவ்விடத்தி லுள்ளவர்களும் துதிக்கும் படியான எம்பெருமானரது க்ருபையினலே
எழில் விசும்பே அன்றி	பரமபதந்தவிர வேறொன்றை
என் மனம் எண்ணு து	என்னெஞ்சு சிந்திக்க மாட்டாதே யிரா நின்றது.

*** — "தெரித்தெழுதிவாசித்துங் கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன்போது" (2444) என்று திருமழிசைப்பிரானருளிச் செய்தபடியே பூருவாசார்ய க்ரந்தங்களைக்கொண்டே பலபடியாலும் போது போக்கி யிருந்தேனுதலால் * இச்சுவை தவிர யான்போ யிந்திரலோகமாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் என்றே இதுகாறுமிருநதேன்; இப்போது திருநாட்டிலநுபவங்களுக்கு ஆசைப்படுமாறு எம்பெருமானரது திருவருளைப்பெற்றேன் என்றாராயிற்று. 28

சாறு வாகமத நீறு செய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
சாக்கியக் கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரி முறித்திட
மாறு செய்திடு கணாத வாதியர்கள் வாய்தகர்த்தற மிகுத்துமேல்
வந்த பாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்

கூறு மாகுரு மதத்தொ டோங்கிய குமாரிலன்மத மவற்றின்மேல்
கொடிய தர்க்கசரம் விட்டபின் குறுகி மாய வாதியரை வென்றிட
மீறி வாதில்வரு பாற்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி யெறிந்துபோய்
மிக்க யாதவ மதத்தை மாய்த்த பெரு வீரர் நாளுமிக வாழியே. 29

சாறுவாகமதம் நீறு செய்து	சார்வாக மதத்தை பஸ்மமாக்கியும்
சமணம் செடிக்கு அனல் கொளுத்தியே	சமணமதமாகிற செடி நெருப்புப்பற்றி யெரியும்படி செய்தும்
சாக்கியம் கடலை வற்றுவித்து	சாக்ய மதமாகிற ஸமுத்ரத்தை சோஷிப்பித்தும்
மிகு சாங்கியம் கிரி முறித்திட	மிகுந்த ஸாங்க்யமத மாகிய மலையைச் சேதித்தவளவிலே
மாறு செய்திடு கணத வாதியர்கள் வாய்தகர்த்து	துர்வாதம் பண்ணுகிற கணாத மதஸ்தர்களின் வாயைத் தகர்த்து,
அற மிகுத்து மேல் வந்த	அதிகப்ரஸங்கத்துடனே மேல் விழுந்த வந்த
பாசுபதர்	சைவர்கள்
சிந்தி ஓடும் வகை -	சிதறியோடும்படி
வாது செய்த	வாதப் போர் நடத்திய வரும்
கூறு மா குரு மதத்தொடு	உலகில் பேசப்படுகிற குருமதமென்ன
ஓங்கிய குமாரிலன் மதம்	ஓங்கியிருக்கின்ற குமாரில மத மதமென்ன
அவற்றின் மேல்	ஆகிய அப்படிப்பட்ட மதங்களின் மீது
கொடிய தர்க்க சரம் விட்டபின்	கடூரமான தர்க்கங்களாகிற அம்புகளைப் பொழிந்து, பின்பு
மாய வாதியரை	மாயாவாதிகளை
குறுகி வென்றிட	அவர்களிருக்கு ;மிட மணுகிச்சென்று வாதித்து ஜயித்திட்டு
மீறி வாதில்வரு	மிகைத்து வாதத்தில் வருகின்ற
பாற்கரன்மதம்	பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற
விலக்கடிக்கு ஒடி யெறிந்து	துர்க்கத்தைச் சேதித்
போய்	அப்பால் சென்று
மிக்க யாதவ மதத்தை மாய்த்த	மிகைத்த யாதவ மதத்தை த்வம்ஸம் பண்ணினவருமான
பெரு வீரர் எதிராசனர்	மஹாவீரரான எம்பெருமானார்
நாளும்	எந்நாளும்
மிக வாழி	ஒரு குறையுமின்றி வாழவேணும்.

*** அனேக துர்மதங்களை யொழித்து துர்வாதிகளை வென்றவரான எம்பெருமானார் நித்யஸ்ரீர் நித்யமங்களமாக விளங்கவேணுமென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணினாராயிற்று. குருமத மென்பது ப்ராபாகரமதம். குமாரிலன் மதமென்பது பாட்டமதம். 29

சீராரு மெதிராசர் திருவடிகள் வாழி
திருவரையிற் சாத்திய செந்துவராடை வாழி
ஏராருஞ் செய்யவடி வெப்பொழுதும் வாழி
இலங்கிய முந்நூல்வாழி யிணைத்தோள்கள் வாழி
சோராத துய்ய செய்ய முகச்சோதி வாழி
தூமுறுவல் வாழி துணைமலர்க் கண்கள் வாழி
ஈராறு திருநாம மணிந்த வெழில் வாழி
இனிதிருப்போ டெழில் ஞான முத்திரை வாழியே. 30

சீர் ஆரும் எதிராசர்	சீர்மை மிக்க எம்பெருமானருடைய
திரு அடிகள் வாழி -	ஸ்ரீபாதங்கள் வாழ்க ;
திரு அரையில் சாத்திய	திருவரையிலே தரித்துள்ள
செம் துவர் ஆடை வாழி	காஷாய வஸ்த்ரம் வாழ்க;

ஏர் ஆரும் செய்ய வடிவு	அழகுபொருந்தியதிவ்ய மங்கள விக்ரஹம்
எப்பொழுதும் வாழி-	எந்நாளும் வாழ்க;
இலங்கிய முந்நூல் வாழி	திருமார்பிலே விளங்கா நின்ற முப்புரியான ப்ரமஸூத்ரம் வாழ்க ;
இணை தோள்கள் வாழி	இரண்டு திருத்தோள்க களும் வாழ்க
சோராத துய்ய செய்ய முகம் சோதி வாழி	ஒருநாளும் வாட்ட மடையாத பரம பரிசுத்தமான செவ்விய திருமுகமண்டலச்சுடர் வாழவேணும்
தூமுறுவல்வாழி	அழகிய புன்முறுவல் வாழ்க ;
துணை மலர் கண்கள் வாழி	மலர்போன்ற இரண்டு திருக்கண்களும்வாழ்க;
ஈர் ஆறு திருநாமம் அணிந்த எழில் வாழி	த்வாதசோர்த்வ புண்ட்ரங்கள் சாத்திக் கொண்டிருக்கு மழகு வாழ்க;
இனிது இருப்போடு எழில் ஞான முத்திரை வாழி	பரமபோக்யமாக எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பும் ஞான முத்ரையும் வாழ்க.

*** ஆசாரியன் சிச்சனாருயிரைப் பேணுமவன் , "தேசாரும் சிச்சன் அவன் சீர்வடிவை ஆசையுடன் நோக்குமவன்" என்று உபதேசரத்தினமாலையில் அருளிச் செய்தபடியே ஆசார்யனுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமே அஸ்மதாதிகளுக்குப் பரமோத்தேச்யமாதலால் நமக்கு நித்யாநுஸந்தேயமாக எம்பெருமானாருடைய திவ்யாவயவங்களுக்கு மங்களாசாஸனம் செய்தருளினாராயிற்று . ---- 30

அறுசமயச் செடிதனை யடியறுத்தான் வாழியே
அடர்ந்துவருங் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்துவிட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர் செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான் வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரை செய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற் பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
அழகாரு மெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே 31

அறுசமயம் செடி அதனை அடி அறுத்தான் வாழி	ஆறு பாஹ்யமதங்களாகிற செடிகளை வேரோடு அறுத்தொழித்த எதிராசர் வாழ்க .
அடர்ந்து வரும் குதிட்டிகளை அற துறந்தான் வாழி	நெருங்கி வந்த குத்ருஷ்டிகளை அறவே யொழித்தவர் வாழ்க ;
செறுகலியை சிறிதும் அறதீர்த்து விட்டான் வாழி	செறுகின்ற கலிபுருஷன் சிறிது மில்லாதபடி தீர்த்தொழித்தவர் வாழ்க ;
தென் அரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்தான் வாழி	ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய ஸாம்ராஜ்யங்களை பரிஷ்கரித்தவர் வாழ்க ;
மறை அதனில் பொருள் அனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழி	வேதார்த்தங்களையெல்லாம் விசதீகரித்தருளினவர் வாழ்க
மாறன் உரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வாழி	நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியைவளர்த்த தாயனவர் வாழ்க;
அறம் மிகு நல் பெரும்பூதூர் அவதரித்தான் வாழி;	தர்மமார்க்கம் தழைத்தோங்கும் படியான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே உதித்தவர் வாழ்க.
அழகு ஆரும் எதிராசர் அடி இணைகள் வாழி	அழகு பொலிந்த எம்பெருமானாருடைய உபய பாதங்களும் வாழ்க.

*** எம்பெருமானாருடைய திவ்ய சேஷ்டிதங்களுக்கு மங்களாசாஸனம் செய்தருளுகிறபடி. சாக்ய உலூக்ய அக்ஷபாத க்ஷபண கபில பதஞ்சலி மதங்களாறும் அறுசமயங்களெனப்படும். வேறுவகையாகவுஞ் சொல்வதுண்டு வேதங்களைப் பிரமாணமாக வொப்புக் கொண்டே அவற்றில் அபார்த்தம் செய்பவர்கள் குத்ருஷ்டிகளாவார். மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தது வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய திவ்யக்ரந்தங்களாலும் உபதேசமுகத்தாலும். * வான்திகழுஞ்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ் மேலான்ற தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசன்* என்றதை யடியொற்றி மாறனுரை செய்த தமிழ்மறைவளர்த்தோனென்றது. 31

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டபிரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுறவாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறை வாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினி வீறுநமக்கிலை யென்றுமிகத்தளர்நாள்
மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனத்துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளி பராங்குசமுன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
மன்னியதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்
செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்தபெரும்பூதூர்ச்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே. 33

செம்கயல் வாவிகள் வயல் சூழ்	அழகிய கயல் மீன்கள் நிறைந்த வாவிகளாலும் கழனிகளாலும் சூழப்பட்டு
நாளும் சிறந்த	இடைவிடாத சிறப்புப் பொருந்திய
பெரும்பூதூர்	ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே
சீமான் இளையாழ்வார் வந்தருளிய நாள்	ஸ்ரீராமாநுஜர் அவதரித்தருளிய திருநக்ஷத்திரமாகிய
திருஆதிரைநாள்	திருவாதிரைத்திருநாள் (எப்படிப்பட்டதெனில்)
சங்கரர் பாக்கரர் யாதவர்பாட்டர் பிரபாகரர் தங்கள் மதம் சாய்வு உற	சங்கரர் முதலானாருடைய மதங்கள் சைதில்யமடைய
வாதியர் மாய்குவர் என்று	அப்படிப்பட்ட மதாந்தரஸ்தர்கள்யாவரும் தொலைந்திடுவர்களென்று கொண்டு
சது மறைவாழ்ந்திடும் நாள்	நான்கு வேதங்களும் களிப்புப் பெறும் நாளாகும்.
வெம்கலி	வெவ்விய கலிபுருஷன்
இங்கு நமக்கு இனி வீறு இலை என்று	இந்நிலவுலகத்தில் நமக்கு இனிமேல் சாம்ராஜ்யமில்லையொன்று கொண்டு மிகவும் சோர்வடையும் நாளாகும்.
மேதினி	பூமிப்பிராட்டியானவள்
நம் சுமை ஆறும் என துயர்விட்டு விளங்கிய நாள்	(இனி) நம் தலைச்சுமை ஒழியுமென்றுகொண்டு துயர்தீர்ந்து விளங்கும் நாளாகும்.
மங்கையர் ஆளி பராங்குசன் முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடு நாள்	கலியன் நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களினுடையஸந்தேஷம் தலையெடுக்கும் நாளாகும்;
மன்னிய தென் அரங்காபுரி மாமலை மற்றும் உவந்திடும் நாள்	அழகிய திருவரங்கம் திருமலை முதலான திவ்யதேசங்களெல்லாம்உகக்கும்நாளாகும்.

***—சங்கராதி மதாந்தரஸ்தர்களின் அபார்த்தங்களைக் கண்டித்துவேதாந்த ஸதர்த்த ஸ்தாபனம் பண்ணுகைக்காகவும். கலிபுருஷஸாம்ராஜ்யத்தை சிதைப்பதற்காகவும்பூபாரமாயிருக்கின்ற துஷ்டர்களை யெல்லாம் ஸஜ்ஜனமாக்கிப் பூதேவியை

மகிழ்விப்பதாகவும், பராங்குசபரகாலாதிகளான ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களை மிகவளர்த்து அவர்களையுகப்பிக்கைகாகவும் திவ்யதேசஸமுத்தாரத்திற்காகவும் எம்பெருமானார் திருவவதரித்தாரென்றதாயிற்று. 32

இன்னமெத்தனை காலமிந்த வுடம்புடன் யானிருப்பன்
இன்ன பொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னை யினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
ஏராரும் வைகுந்தத்தேற்றநினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென் பேசாய்
பேதைமைதீர்த்தென்னை யடிமைகொண்டபெருமானே. 33

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	யான் இவை ஒன்று அறியேன்	அடியேன் இவற்றிலொன்றையும் அறிகின்றிலேன்;
இன்னம் எத்தனை காலம் இந்த உடம்புடன் யான்இருப்பன்	இன்னமும் எவ்வளவு காலம் இவ்வழுக்குடம்போடு அடியேனிருப்பேன்? (என்பதென்ன)	பேதைமை தீர்த்து என்னை அடிமை கொண்ட பெருமானே	அகவிருளைப் போக்கிஅடியேனை ஆட்படுத்திக் கொண்ட ஸ்வாமி!
உடம்பு இன்ன பொழுது விடும்	இவ்வுடம்பு இன்ன காலத்திலே விட்டு நீங்கும் (என்பதென்ன)	இனி உன் அருளால் என்னை இ உடம்பை விடுவித்து	இனி தேவரீர் கருணையினாலே எனக்கு இந்த தேஹம் தொலையும்படி செய்வித்து
அது தான் இன்ன படி	இந்த தேஹவியோகம் இன்னபடியாக நேரும் (என்பதென்ன)	ஏர் ஆரும் வைகுந்தத்து ஏற்ற நினைவு உண்டு ஏல்	அழகிய திருநாட்டிலே என்னைச் சேர்ப்பிக்கத் திருவுள்ளமுண்டாகில்
அதுவும் இன்ன இடத்தே	அந்த தேஹவியோகம் இன்ன ஸ்தலத்திலே யாகும்(என்பதென்ன)	பின்னை விரையாமல் மறந்து இருக்கிறது என்	இன்னமும் மறந்து காலதாமதம் செய்வது என்னோ?
என்னும் இவை எல்லாம் நீ அறிதி	ஆகிய இவையெல்லாவற்றையும் தேவரீர் அறியக்கடவீர்;	பேசாய்	அருளிச்செய்யவேணும்.

***— இவ்விபூதியில் அடியேன் இன்னமும் இருக்கக்கூடிய நாள் இவ்வளவென்றும் இன்னபோதிலே இன்னவிடத்திலேஇன்னபடியாக அடியேனுக்கு தேஹாவஸான மாகுமென்றும் எல்லாம் தேவரீர் அறியவல்லீர்; அடியேனுக்கு இவையொன்றும் தெரியாது. இவ்வழுக்குடம்பைப்போக்கித் திருவடி சேர்த்துக் கொள்ளத் திருவுள்ளமுண்டாகில் உபேக்ஷித்துக் காலதாமதம் செய்வது என்னோ? என்றாராயிற்று. 33

முன்னைவினை பின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைத்தொகையனைத்தும் யானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னுமரங்கர்
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோ சொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போடு
உழன்றுவினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினையை யிறைப்பொழுதில்மாற்றி
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே. 34

எதிராசா! — எம்பெருமானாரே !
என்னை அடைந்தோர் தமக்கு — 'என்னுடைய பக்தர்களுக்கு
முன்னை வினை பின்னை வினை ஆரத்தமென்னும் மூன்றுவகை ஆன — பூர்வாகம் உத்தராகம் ப்ராரப்தகருமமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகையான
வினை தொகை அனைத்தும் — பாவத்திரள்களையெல்லாம்
யானே கழிப்பன் என்னும் அரங்கர் — நானே போக்கியருள்வேன்' என்றருளிச் செய்த திருவரங்க நாதர்
நீ இட்ட வழக்கு அன்றோ சொல்லாய் — தேவரீருக்கு விதேயரன்றோ ? அருளிச்செய்யவேணும்;
உன்னை அல்லது அறியாத யான் — தேவரீரையன்றி வேறொருவரையும் தஞ்சமென்றறியாத அடியேன்
இந்த உடம்பொடு உழன்று — இவ் வழுக்குடம் போடே அலைந்து
வினைப்பயன் புசிக்க வேண்டுவது ஒன்று உண்டோ — கருமபலன்களை யனுபவிக்க வேணுமென்பதொரு நிர்ப்பந்த முண்டோ?
என்னுடைய இரு வினையை — எனது விசாலமான பாவங்களை
இறை பொழுதில் மாற்றி — க்ஷணகாலத்திலே தீர்த்து
ஏர் ஆரும் வைகுந்தத்து நீயே ஏற்றிவிடாய் — அழகிய திருநாட்டிலே தேவரீரே அடியேனைச் சேர்த்தருளவேணும்.

* * *—*ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய* என்கிற சரமச்லோகத்திலே *ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி * என்றதில் விவக்ஷிதமானதை ஒன்றரையடிகளில் அருளிச் செய்கிறார். முன்னை வினையாவது பூர்வாகம்; ஆச்ரயிப்பதற்கு முன்னே அறிந்துமறியாமலுஞ் செய்த பாவங்கள். பின்னைவினையாவது உத்தராகம் ; ஆச்ரயித்தபிறகு ப்ரக்ருதி வாஸனையினால் ப்ராமாதிகமாக நேரும் பாவங்கள். ஆரத்தமாவது ப்ராரப்த கருமம்—பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்த கருமங்களென்றபடி. என்றிப்படி மூவகைப்பட்ட தீவினைகளையும் என்னடியார்க்கு நானே தவிர்ப்பேனென்று சரமச்லோக முகத்தாலே யருளிச்செய்தவர் திருவரங்கநாதர்;அவர் தேவரீர்க்கு ஸர்வாத்மநா விதேயரென்பது ப்ரஸித்தம் ; அப்படியிருக்க, தேவரீரையே புகலென்று பற்றின வடியேன் இன்னமும் கருமபலன்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்க தேவரீர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தகுதியோ ? ப்ராப்யபூமியிலே யென்னைக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தருளவேணுமென்றாராயிற்று. யதிராஜவிம்சதியில்* ச்ருத்யக்ரவேத்ய * இத்யாதிச்லோகம் இப்பாசுரத்திற்குச் சார்பாக அநுஸந்தேயம். 34

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வாஞ்சைசெய்யுமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனம்வைக்கப்பண்ணாய்
தெருளாருங் கூரத்தாழ்வானு மவர்செல்வத்
திருமகனார்தாமு மருளிச்செய்த தீமைத்
திரளானவத்தனையுஞ் சேரவுள்ளவென்னைத்
திருத்தியுய்யக்கொள்ளும் வகை தேருமெதிராசா. 35

எதிராசா ! — எம்பெருமானாரே !
அருளாலே அடியேனை நீ அபிமானித்தருளி — பரமக்ருபையினாலே அடியேனை ஓரடியானாகத் தேவரீர் திருவுள்ளம்பற்றி
அனவரதம் அடிமை கொள்ள நினைத்து இருக்க — நிரந்தர கைங்கரியங்கள் கொண்டருள நினைப்பிட்டிருக்க, (அதற்குமாறாக)
மருளாலே — அஜ்ஞானத்தினாலே

புலன் போகம் வாஞ்சை செய்யும் என் தன்	இந்திரியங்களுக்குற்ற விஷய போகங்களை அபேக்ஷித்திருக்கின்ற அடியேனுடைய
வல் வினையை மாற்றி	பிரபலகருமங்களைத் தொலைத்து
உன் பால் மனம் வைக்க பண்ணாய்	தேவரீர் திறத்திலேயே அடியேன் அநுரக்தனா யிருக்கச்செய் தருளவேணும்;
தெருள் ஆரும் கூரத்து ஆழ் வானும்	சிறந்த ஞானம் மிக்க கூரத்தாழ் வானும்
அவர் செல்வம் திருமகனு தாமும்	அவ்வாழ்வானுடைய. செல்வக் குமாரரான பட்டரும்
அருளிச் செய்த	நைச்யாநுஸந்தான மாகப் பேசின
தீமை திரள் ஆன அத்தனையும்	பாப ஸமூஹங்களான வனைத்தும்
சேர உள்ள என்னை	ஒன்றுசேர்ந்து ஓர் உருவெடுத்திருக்கு மடியேனை
திருத்தி உய்யக் கொள்ளும் வகை தேரும்	திருத்தி உஜ்ஜீவிப் பிக்கும் வகையைச் சிந்தித்தருள்வீராக

***—கூரத்தாழ்வான் பட்டர் முதலானோர் தங்களுடைய ஸ்தவங்களிலே அபரிமிதமாக நைச்யாநு ஸந்தானம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் அந்த நைச்சியம் அவர்களிடத்தில் உண்மையாகச் சிறிதுங் கிடையாது. அவர்கள் தாம் ஏறிட்டு அநுஸந்தித்துக் கொண்ட அந்த நைச்சியமெல்லாம் வடிவெடுத்தவன் அடியேனே; இப்படிப்பட்ட வென்னை தேவரீர் ஏற்கெனவே அபிமானித்தருளி அத்தாணிச் சேவகங் கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தும் அடியேன் ப்ராக்ருத போகங்களிலேயே யீடுபட்டிருக்கும்படியான பாவியாயிராநின்றேன்; இந்நிலையை மாற்றியருள வேணுமென்றாராயிற்று. *வாசாமகோசரமஹாகுண தேசிகாக்ர்ய* என்ற யதிராஜ விம்சதி ச்லோகம் பின்னடிகட்குச் சேர அநுஸந்திப்பது 35

வாசனையிலூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
ஏதென் றறியே னெதிராசா— தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடரும் வந்து. 36

எதிராசா	எம்பெருமானாரே !
தீது ஆகும் ஐம்புலனில் ஆசை	மிகக்கொடியதாகிய விஷய விருப்ப மானது
அடியேன் மனம் தன்னை	அடியேனது நெஞ்சை
வன்புடனே	பலாத்காரமாக
தான் வந்து அடரும்	தானேமேல் விழுந்து வந்து நலியா நின் றது; (இதற்குக் காரணம்)
வாசனையில் ஊற்றமோ	அநாதி பாபவாஸனை யின் கனமோ?
மாளாத வல் வினையோ	ப்ராயச்சித்தங்களாலும் அநுபவத்தாலும் தொலையாத பிரபல கருமமோ?
ஏது என்று அறியேன்	இவற்றில் எதுகார ணமோ? அறிகின்றி லேன்.

***—இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:* என்கிற கீதைக் குச் சார்பாகப் பின்னடிகள் அமைந்துள்ளன. முதலடியில் 'வாதனை' என்றும் பாட முண்டு.

இன்றளவு மில்லாத வதிகார மேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா—குன்று
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தெனைக்கடுக வேற்றுத தேன்? 37

மேலும் என்று உனது ஆம்	இனிமேல் என்றைக்கு உண்டாகும் ? [இது வரையிலுண்டாகாததா இனிமேலுண்டாகப் போகிறது ?]	மேலை வைகுந்தத்து	மேலான பரமபதத்திலே
		கடுக என்னை ஏற்றாதது ஏன்	சீக்கிரமாக என்னைச் சேர்த்தருளாதது என்னோ ?
சொல்லாய்	அருளிச்செய்ய வேணும்	எதிராசா	எம்பெருமானாரே!
குன்று வினை தொடரை	மாளாத பாபராசியை	எனக்கு	அடியேனுக்கு
வெட்டி விட்டு	சேதித்துப்போகட்டு	இன்றுஅளவும் இல்லாத அதிகாரம்	ன்றுவரை இயில்லாததோர் பரிபக்குவ நிலைமை

அடியேனைத் திருநாட்டிலேற்றுகைக்கீடான அதிகார ஸம்பத்து இதுகாறுமில்லாதது இனியொருகால்விளையப்போகிறதென்று நினைக்க ப்ரஸக்திதானுமில்லை ஆகவே விரோதி பாபவர்க்கங்களைத் தேவரீர் தாமே நிர்ஹேதுகக்ருபையினால். வெட்டிக் களைந்து வீடு பெறுவிப்பது நலம் என்றாராயிற்று. 37

அஞ்சி லறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியார்
என்சொ லெனக்கோ வெதிராசா—நெஞ்சம்
உனதா ளொழிந்தவற்றை யேயுகக்க வின்றும்
அனுதாபமற்றிருக்கையால் 38

எதிராசா	எம்பெருமானாரே !	உனதாள் ஒழிந்த வற்றையே உகக்க	தேவரீருடைய திருவடிகள் தவிர மற்றவற்றையே விரும்ப
அஞ்சில் அறியாதார் ஐம்பதிலும் தாம் அறியார் என் சொல் எனக்கோ	ஐந்து வயதில் விவேகம் பெறுதவர்கள் ஐம்பது வயதிலும் விவேகம் பெறமாட்டார்களென்கிற பழமொழி எனக்காக விளைந்ததோ ? (ஏனென்றால்) எனது மனமானது	இன்றும்	இவ்வளவிலுங்கூட
		அனுதாபம் அற்று இருக்கையால்	பச்சாத்தாபமும் முண்டாகாதிருப்பதனால், [இப்படிநினைக்கிறேனென்கை]

***—"அஞ்சிலறியாதார் ஐம்பதிலுமறியாரே" என்றொரு பழமொழியுண்டு, அதற்குத் தாமேயிலக்கென்று நைச்சியாநுஸந்தானமாக அருளிச் செய்கிறபடி. எனக்கு இத்தனை வயதாகியும் செய்த குற்றங்களுக்காக அநுதாபமும் தோன்றவில்லையே யென்கிறார். 38

வேப்புகறி யாக விரும்பினர் கைத்ததென்று
தாம்பொகடாதே புசிக்குந் தன்மைபோல் - தீம்பனிவ
னென்றுநினைத் தென்னை யிகழா ரெதிராசர்
அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால். 39

வேம்பு கறி ஆக விரும்பினர் தாம்	வேம்பைக் கறியமுதாக விரும்பிக் கைப்பற்றினவர்கள்	என்னை இவன் தீம்பன் என்று நினைத்து இகழார்	அடியேனை ' இவன் துஷ்டன் ' என்றுகொண்டு கைவிடமாட்டார்;
கைத்தது என்று பொகடாதே	இது கசப்பாயிருக்கிறதென்று உபேக்ஷியாமல்	அன்று அறிந்து அங்கீகரிக்கையால்	அடியேனுடைய துஷ்டத் தன்மையை ஏற்கெனவேயறிந்து வைத்தும் அடியேனைக்கைக் கொண்டாராதலால்
புசிக்கும் தன்மை போல்	உண்பதுபோல,		
எதிராசர்	எம்பெருமானார்		

* * *—வேம்பையே கறியாகச் சமைத்துண்ணுமவர்கள் அதன் கைப்பைப் பரம போக்யமாகக் கொள்பவர்களேயன்றி ஐயோ! கைக்கின்றதே யென்று வெறுக்குமவர்களல்லரே; அதுபோல் பாவியேனுடைய தோஷங்களையே பரம போக்யமாகக் கொண்டு அங்கீகரித்தருளின தேவரீர் இன்று தீம்புகண்டு இகழ்வது தகுதியன்றே யென்றுராயிற்று. 39

அவத்தே பொழுதை யடியேன் கழித்திப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ — திவத்தேயான்
சேரும்வகையருளாய் சீரா ரெதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப் போக்கு. 40

சீர் ஆர் எதிராசா	சீர்மை பொருந்திய எம் பெருமானாரே!	யான் திவத்தே சேரும் வகை அருளாய்	அடியேன் திருநாடு சேரும்படியருள்புரிய வேணும்;
அடியேன்	தேவரீருடைய குணாநுபவங்களுக்கு இட்டுப் பிறந்த அடியேன்	போரும்	இதுவரை ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருந்தது போதும்;
பொழுதை அவத்தே கழித்து	பொழுதைப் பாழாகப் போக்கி	இனி இவ்உடம்பை போக்கு	இனி இவ்வழுக்குடம்பைத் தவிர்த்தருள வேணும்.
இப் பவத்தே இருக்குமது பண்போ	இந்த ஸம்ஸாரத்திலேயே கிடப்பது தகுதியோ?		

என்னைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
உன்னைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ—அனைத்துலகம்
வாழப் பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. 41

அனைத்து உலகும் வாழ பிறந்த	உலகமெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பதற்கென்றே அவதரித்த	உன போல பொறுக்கவல்லார் உண்டோ	தேவரீரைப்போல் (அவ்வபசாரங்களை) க்ஷமிக்க வல்லார் வேறு சிலருளரோ?
எதிராச மாமுனிவா	எம்பெருமானாரே!		
இ உலகில்	இந்நிலவுலகத்தில்		
என போல் பிழை செய்வார் உண்டோ	என்னைப்போல் அபசாரப் படுபவர்கள் வேறு யாரேனுமுளரோ?	இனி ஏழைக்கு இரங்காய்	இனி ஏழையான அடியேன் மீது இரங்கியருள வேணும்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும் பொழுதடியேன்
உன்பதங்க டம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்
என்னையட ராம லிரங்கா யெதிராசா
உன்னையல் லாலெனக்குண்டோ? 42

4

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	பின்பு	அதன்பிறகும்
ஐம்புலன்கள் மேலிட்டு அடரும் பொழுது	பஞ்சேந்திரியங்களானவை என்னை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும் போது	அவை தாம்	அவ்விந்திரியங்களானவை
அடியேன்	அவற்றுக்கு ஆற்றாத அடியேன்	என்னை அடராமல் இரங்காய்	அடியேனை மேலிடாப்படி கிருபைசெய்தருள்கின்றீரில்லையே
உன்பதங்கள் தம்மைநினைந்து ஓலமிட்டால்	தேவரீருடைய திருவடிகளைச்சிந்தித்து கூப்பிட்டால்	எனக்குஉன்னை அல்லால் உண்டோ	எனக்கு தேவரீரைத் தவிர வேறுரக்ஷகருளரோ?

இந்த வுலகிற் பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுல கிற்போக வாசையில்லை—இந்தநமக்
கெப்படியே தான்தருவ ரெந்தை யெதிராசர்
ஒப்பில் திருநா டுகந்து. 43

இந்த உலகில் பொருந்தாமை ஏதும் இல்லை	இந்த ஹேயமான நிலத்தில் ஜிஹாஸைசிறிதுமுண்டாகவில்லை;	எந்தை எதிராசர்	ஸ்வாமியெம்பெருமானார்
		ஒப்பு இல்திரு நாடு	ஒப்பற்றதான பரமபதத்தை
அந்த உலகில் போக ஆசை இல்லை	அந்த நித்யவிபூதிக்குச் செல்ல விருப்பமுமுண்டாகவில்லை;	எப்படியேதான் உகந்து தருவர்	எவ்வாறு திருவுள்ளமுவந்துஅளித்திடுவர்
இந்த நமக்கு	இப்படிப்பட்ட நமக்கு		அவரைவெறுத்துப் பயனென்? (குற்றம் நம்மதே)

* * *—த்யாஜ்ய பூமியில் ஜிஹாஸையும் ப்ராப்யபூமியில் ப்ராவண்யமு மில்லாத வெனக்கு எம்பெருமானார் தாம் என் செய்வர்! என்று ஒருவாறு ஸமாஹிதராகிறார்.

மாகாந்த நாரணனார் வைகும் வகையறிந்தோர்க்கு
ஏகாந்த மில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தர்
இவ்விடமே காந்தமிரு ளென்றுபய மற்றிருந்து
செய்வர்கடாம் பாவத் திறம். 44

மா காந்தர் நாரணனார்	லக்ஷ்மீகாந்தனான ஸ்ரீமந் நாராயணன்		
வைகும் வகை அறிந்தோர்க்கு	ஸர்வவ்யாபியா யிருக்கும்படியைத்தெரிந்துகொண்டவர்களுக்கு	இவ்விடம் ஏகாந்தம் இவ்விடம் இருள் என்று	'இது ரஹஸ்யமான விடம், இது இருட்டானவிடம்' என்று கொண்டு,
ஏகாந்தம்இல்லை இருள்இல்லை	ரஹஸ்யமான விடமென்றும் இருட்டான விடமென்றும் ஒன்றுமில்லை;	பயம் அற்று இருந்து	அச்சமற்றவர்களாகி
மோக அந்தர் தாம்	மோஹத்தினால் குருடரானவர்கள்	பாவம் திறம் செய்வர்கள்	பாபராசிகளைக் கூடபூரிப்பர்கள்.

***—இப்பாசுரத்தில் எம்பெருமானாருடைய திருநாமம் ஸ்பஷ்டமாக இல்லையாயினும் முன்னடிகட்கு எம்பெருமானாரும் அவருடைய திருவடி பணிந்தவர்களுமே விஷயபூதராவர்கள் எம்பெருமான் எங்கு முளனாய்க்கொண்டு எதையும் எளிதிலுணர்கின்றானென்கிற தெளிவுடையவர்கள் 'இது ஏகாந்தமானவிடம், இது இருள்செறிந்தவிடம்' என்று ஓரிடத்திலும் ஒருபாவச்செயலும்செய்யத் துணியார்கள் அப்படிப்பட்ட தெளிவில்லாத அவிவேகிகள் தாம் ஸர்வேச்வரனுடையஸர்வவியாபகத்வத்தையறியமாட்டாதே அவனையும் வஞ்சித்துவிடலா மென்றெண்ணிஏகாந்த ஸ்தலங்களிலும் இருள்மிக்க விடங்களிலும் பாவங்களைச் செய்துபோருவர்கள்—என்றவிது, எம்பெருமானாருடைய திருவருளால் எம்பெருமானுடைய ஸர்வவ்யாப்தியை யறிந்தவர்களே! நீங்கள் ஏகாந்தத்திலும் பாவச்செயல் செய்யாதிருக்க வேணுமென்று ஹிதோபதேசமருளியபடி. 44

நாராயணன் திருமால் நாரம்நாமென்னுமுறை
ஆராயில் நெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசா ரியனாலே யன்றோநா முய்ந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுங்கூறு. 45

நெஞ்சே	மனமே!	நாம்	(இப்படி அநாதிஸித்தமாயிருந்த வுறவை அறியாமலிருந்த) நாம்
ஆராயில்	ஆராய்ந்துபார்க்குமளவில்	உய்ந்தது	ஸம்பந்தஜ்ஞானம் பெற்று உஜ்ஜீவிக்கப் பெற்றது
திருமால் நாராயணன் நாம் நாரம் என்னும் முறை	எம்பெருமான் நாராயணன், நாம் நாரசப்த வாச்யம் என்கிறவிந்த முறையானது	ஆசாரியனாலே அன்றோ என்று	ஆசார்யனருளடியாக வன்றோ வென்று
அநாதி அன்றோ	நெடுநாளாக வுள்ளதன்றோ;	எப்பொழுதும் கூசாமல் கூறு	இடைவிடாதுதைரியமாகச் சொல்லிக் கொண்டிரு.

***—*திருமாலே! நானுமுனக்குப் பழவடியேன்*என்றும்*நன்றாகநானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய், நாரணனே! நீ யென்னையன்றியிலை * என்றும் சொல்லுகிறபடியே எம்பெருமானுக்கும் சேதநர்களுக்கு முண்டான உறவு அநாதியேயானாலும் இந்த வுறவையறிவித்து மஹோபகாரஞ் செய்தவர் ஆசார்யரேயாதலால் அந்த ஆசாரியர் பக்கலிலேயே நாம் செய்ந்நன்றி குன்றாதிருக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோம்யாம். 46

நெஞ்சே	மனமே!	குரு ஆகி வந்து	ஆசாரியராக வந்தவதரித்து
திருவாய் மொழிப் பிள்ளை	திருமலையாழ்வாரென்னு மாசிரியர்	தீவினையோம் தம்மை	பாபிகளான நம்மை

உய்யக்கொண்டு	உஜ்ஜீவிப்பித்து	தான் அளித்தரும் வாழ்வு அன்றோ	தாமாகத் தந்தருளின தின் பயனாக வன்றோ
பொருவு இல்மதி	ஒப்பற்றதான [சிறந்த] அறிவை	யாம் எதிராசர்க்கு ஆள் ஆனோம்	நாம் எம்பெருமானார்க்கு அடிமைப் பட்டோம்.

***—பகவானோடுண்டான உறவை யறிவதிற்காட்டிலும் ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தையறிவதே சிறந்தது. ஆசார்யரென்கின்ற சொல்லுக்கு எம்பெருமானார் தாம் இலக்கு. அப்பரமாசாரியரோடு நமக்குண்டான வுறவையறிவித்த மஹோபகாரகர் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை—என்று ஸ்வாசார்யர் பக்கலிலே பெருநன்றி பாராட்டினாராயிற்று. 46

இராமாநுசாயநமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்களிருப்பிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவர்க்கெல்லா வடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி
இராமாநுசர்தம்மை மாநுசரா வென்கொலெண்ணுவதே. 47

இரவும் பகலும்	அநவரதமும்	மாநுசர் அவர்க்கு	மனிதர்களுக்கு
இராமாநுசாய நம என்று சிந்தித்து இராமாநுசர்கள்	எம்பெருமானார்க்கே உரியோமென்று எண்ணியிருக்கமாட்டாத மனிசர்கள்	எல்லா அடிமையும் செய்ய எண்ணி இரா மாநுசர்தம்மை	ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்யக்கருதியிராத ஜனங்களை
இருப்பு இடம் தன்னில்	இருக்குமிடங்களிலே	மாநுசர் ஆ எண்ணுவது என் கொல்	மனிதர்களாக வெண்ணுவது எப்படி? [அவர்கள் பசுப்ராயர்களே.]
இறைபொழுதும் இரா	க்ஷணகாலமும் இருக்கமாட்டாத		

***—எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருக்கவேண்டியது கடமை; அப்படியிருக்கவில்லாதவர்கள் எங்கு வர்த்திக்கின்றார்களோ அங்கு நொடிப்பொழுது தங்கலாகாது. அப்படித் தங்காமலிருப்பவர்களுக்கே நாம் ஸகலவித கைங்கரியங்களும் செய்யத்தகும். அங்ஙனம் செய்யாதவர்கள் மானிடவரல்லரென்றே கொள்ளத்தகுவர் என்றாராயிற்று. 47

எண்ணாதென்னெஞ்ச மிசையாதென்நா விறைஞ்சாதுசென்னி
கண்ணாணவை யொன்றுங் காணலுறா கலியார்நலிய
வொண்ணாதவண்ண முலகளித்தோ னெதிராசனடி
நண்ணாதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே. 48

கலியார் நலிய ஒண்ணாத வண்ணம்	கலிபுருஷன் ஹிம்ஸை செய்யமுடியாதபடி	என் நெஞ்சம் எண்ணாது	எனது மனமானது ஸ்மரிக்க மாட்டாது
உலகு அளித்தோன்	உலகங்களைக் காத்தருளினவரான	என் நா	எனது நாவானது
எதிராசன்	எம்பெருமானாருடைய	இசையாது	பேசமாட்டாது;
அடி	திருவடிகளை	சென்னி இறைஞ்சாது	தலை வணங்காது
நண்ணாதவரை	பணியாதவர்களை	கண் ஆனவை	கண்களானவை

ஒன்றும் காணல் உரு	ஈஷத்தும் காண மாட்டார்; (இப்படிப்பட்ட அத்யவஸாய முண்டானவிது)
நமக்கே அரங்கேசர் செய்த நலம்	நமக்கே அஸாதாரணமாக நம்பெருமாள் செய்த நன்மையாயிற்று.

***—ஸ்ரீரங்கநாதர் நமக்கொரு பெருநன்மை செய்தருளியிருக்கின்றார்; அஃது என்னவெனில் எம்பெருமானார் பக்கலில் விமுகராயுள்ளவர்களை நெஞ்சால் நினையாமலும் வாயால் சொல்லாமலும் தலையால் வணங்காமலும் கண்ணால் காணாமலும் இருக்கின்றோமே, இதுதான். கலியார் என்றது கோபத்தினாலாகிய சொல்வடிவம். 48

நந்தா நரகத்தழுந்தாமை வேண்டிடில் நானிலத்தீர்
எந்தாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்தியுமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச் சேர்ந்திரு முத்திபின் சித்திக்குமே 49

நானிலத்தீர்	இப்புவியுள்ளவர்களே!
நந்தா நரகத்து அழுந்தாமை வேண்டிடில்	ஓய்வில்லாத ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே அழுந்தாமலிருக்க வேணுமென்கிற விருப்பமுண்டாகில்
எந்தாதை ஆன	எமக்குத் தந்தையான
எதிராசனை	எம்பெருமானாரை
நண்ணும்	ஆச்ரயிக்கக்கடவீர்கள்;
அவன் அந்தாதி தன்னை	அவர் விஷயமான நூற்றந்தாதியை
என்றும் அநுசந்தியும்	நித்யமும் அநுஸந்திக்கக்கடவீர்கள்;
சிந்தாகுலம் கெட	மனக்கேடுகளெல்லாம் தீரும்படி
அவன் தொண்டர் உடன்	அவருடைய பக்தர்களுடனே
சேர்ந்து இரும்	எப்போதும் கூடியிருங்கள்;
பின்	இப்படியெல்லாமிருக்குமளவில்
முத்தி சித்திக்கும்	வைகுந்தமாநகர் கையதாகும்.

***—ஸம்ஸாரபந்தம் அடியோடு வேரறுவதற்கு மூன்று உபாயங்கருளிச் செய்கிறாரிதில். எம்பெருமானாரைப் பணிதல், அவர் விஷயமான ப்ரபந்நகாயத்ரி யென்று ப்ரஸித்தமான நூற்றந்தாதியைச் சிந்தனை செய்தல், ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களோடு ஸஹவாஸஞ் செய்தல். 49

அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையாலிப்
பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்கட்கு மெய்தவொண்ணாதவந்தத்
திவத்தே யுமைவைக்கும் சிந்தியும் நீ ரெதிராசரென்றே. 50

அருமந்த காலத்தை	அருமருந்தான காலத்தை
அவத்தேபோக்கி	பழுதாகக் கழித்து
அறிவு இன்மையால்	அவிவேகத்தினால்
இப் பவத்தே	இந்த ஸம்ஸாரத்திலே
உழல்கின்ற	மாறிமாறித்திரிகின்ற
பாவியர்கள்	பாபிகளாயுள்ளவர்களே!
நீர் எதிராசர் என்றே சிந்தியும்	நீங்கள் எம்பெருமானாரென்கிற திருநாமத்தையே சிந்தித்திருங்கள்;

(அப்படியிருக்குமளவில் அவ்வெம்பெருமானார்)

பலகாலம் நின்று தவத்தே முயல்பவர் தங்கட்கும் எய்த ஒண்ணாத	வெங்குகாலம் நிலைநின்று தபஸ்ஸிலே முயற்சி செய்பவர்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாததான	அந்த திவத்தே	அந்தப் பரமபதத்திலே
		உமை வைக்கும்	உங்களைச் சேர்த்திடுவர்.

* * * — * தெரித்தெழுதி வாசித்துங் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன் போது * என்று திருமழிசைப் பிரானும், *முன்னவராம் நம்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் முழுதும் நமக்கவை பொழுதுபோக்காகப் பெற்றோம் * என்று (மேலே) தாமும் பணித்தபடியே காலத்தைப் போக்க வேண்டியிருக்க, அநர்க்கமான காலத்தைப் பழுதே போக்கி அறிவுகெட்டு இந்த ஸம்ஸாரக் கடலிலேயே மாறி மாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து திரிகின்ற பாவிகளே * ஊன்வாட வுண்ணாதுயிர்காவலிட்டு உடலிற் பிரியாப்புலனைந்தும் நொந்து தாம் வாடவாடத் தவம் செய்வார்க்கும் பெறுதற்கரிதான பரமபதத்தை எம்பெமானொருவரே அளித்தருளவல்லவர் என்பதையறிந்து அவரது திருநாமத்தையே சிந்தித்து வாழ்ந்துபோங்கள் என்றாராயிற்று. 50

என்றுளனீச னுயிருமன்றேயுண் டிக்காலமெல்லாம்
இன்றளவாகப் பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்ச மிரவுபகல்
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருள்செய்த பின்னே. 51

எதிராசா	எம்பெருமானாரே!	இரு வினையால் பழுதே கழிந்தது	பிரபலகருமத்தினால் வீணுக்கே கழிந்து போயிற்று;
ஈசன் என்று உளன்	எம்பெருமான் என்று முதலாக வுள்ளானோ	என்ற இழவு இன்றி இருக்கும் என் நெஞ்சம்	என்கிற அனுதாபங்கூட இல்லாமலிருக்கின்ற என் மனமானது
அன்றே உயிரும் உண்டு	அன்று முதலாகவே ஜீவாத்மாவுமுண்டு;	நீ அருள் செய்த பின்	தேவரீர் கிருபை செய்தருளினது முதலாக
இக் காலம் எல்லாம்	இவ்வநாதி காலமெல்லாம்	இரவு பகல் நின்று தபிக்கும்	இரவும் பகலும் இடைவிடாது அநுதாபங் கொள்ளாநின்றது.
இன்று அளவு ஆக	இப்போதளவும்		

கனககிரிமேல் கரியமுகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு—தனுவிடும்போது
ஏராரரங்க ரெதிராசர்க்காக வென்பால்
வாராமுன்னிற்பர் மகிழ்ந்து. 52

தனு விடும் போது	அடியேனுக்கு சரீர வியோக மாகும் போது	எதிராசற்கு ஆக	எம்பெருமானாருடைய அபிமானம் பெற்றவன் நான் என்கிற காரணமாக
ஏர் ஆர் அரங்கர்	ஸ்ரீரங்கநாதர்		

கனக கிரிமேல் கரியமுகில் போல்	மேரு மலையின்மீது ஒரு காளமேகம் படிந் தாற் போல	வினதை சிறுவன் மேல் கொண்டு மகிழ்ந்து வாரா	வைநதேயனான கருடனைவாகனமாகக் கொண்டு
		என்பால் முன் நிற்பர்	உகந்து வந்து என் முன்னே நிற்பர்.

*** —சரமஸமயத்தில் வாய்க்கக்கூடிய பரமலாபத்தை: மநோரதிக்கிறாரிப் பாட்டில். *காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின் மீமிசைக் கார்முகில் போல் * என்ற திருவாய்மொழியை யடியொற்றியவை முன்னடிகள். தநு— வடச்சொல். வாரா— செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். 52

இதத்தாலேதென்னரங்கர் செய்கிறதென்றறிந்தே
யிருந்தாலுந் தற்கால வேதனையின் கனத்தால்
பதைத்தாவோ வென்னுமிந்தப் பாவவுடம்புடனே
பலநோவுமநுபவித்துப் பவத்திருக்கப்போமோ
மதத்தாலே வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
வல்வினையேன் றன்னை யுனக்காளாக்கிக் கொண்ட
இதத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
இனிக்கடுக விப்பவத்தினின்று மெடுத்தருளே. 53

மதத்தாலே	அவிவேகத்தாலே	தென் அரங்கர்	எம்பெருமான்
வல் வினையின் வழி உழன்று திரிந்த	பிரபல கருமத்தின் வழியே யொழுகித் திரிந்த	இதத்தாலே செய்கின்றது என்று அறிந்தே இருந்தாலும்	ஹிதபுத்தியினாலே உண்டாக்குமவை யென்று தெரிந்திருந்தாலும்
வல் வினையேன் தன்னை	மஹா பாபியான வென்னை	தற்காலம் வேதனை யின் கனத்தால்	தற்காலத்திலுண்டானபாதையின் மிகுதியினால்
உனக்கு ஆள் ஆக்கிக் கொண்ட	தேவரீர் தமக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்ட	பதைத்து	துடித்து
இதம்தாயும் தந்தையும் ஆம் எதிராசா	நன்மையை நோக்கும் தாயும் தந்தையுமான எம்பெருமானாரே !	ஆ ஓ என்னும்	ஹா! ஓ!! என்றுகத்தும் படியான
		இந்தபாவம் உடம்பு உடனே	இந்த பாபிஷ்ட சரீரத்துடனே
இனி	இனிமேல்	பல நோயும் அனுபவித்து	பலநோய்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு
என்னை	அடியேனை		
கடுக	சீக்கிரமாக		
இப்பவத்தில் நின்றும் எடுத்து அருள்	இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் கரைசேர்த் தருளவேணும்; (இப்படிப்பட்ட துக்காநுபவங்கள்)	இப்பவத்து இருக்க போமோ	இந்த ஸம்ஸார நிலத்தில் (இனியும்) இருக்க முடியுமோ? (முடியாது.)

*** — * ஹரிர் துःக்காநி பக்தேப்யோ ஹிதபுத்த்யா கரோதி வை * என்றும் * வாளாலறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால் மாளாதகாதல் நோயாளன்போல் * என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே மருத்துவர்கள் செய்கிற ஹிம்ஸைகள்போல் எம்பெருமான்

செய்யும் ஹிம்சைகளும் ஹிதபுத்தியினாலேயே செய்யுமவையென்று சாஸ்த்ரார்த்தம் தெளிந்திருந்தாலும், இந்த ஸம்ஸார மண்டலத்தில் படும் துக்கம் பொறுக்க வொண்ணாமையாலே தாம் பதறுகிறபடியை விண்ணப்பஞ் செய்தாராயிற்று. 53

இன்னுமெத்தனைநா ளிவ்வுடம்புடன்
இருந்துநோவுபடக் கடவேனையோ!
என்னையிதினின்றும் விடுவித்துநீர்
என்றுதான் திருநாட்டினு ளேற்றுவீர்?
அன்னையுமத்தனு மல்லாதசுற்றமும்
ஆகியென்னை யளித்தருள் நாதனே!
என்னிதத்தை யிராப்பகலின்றியே
ஏகமெண்ணு மெதிராச வள்ளலே! 51

அன்னையும் அத்தனும்	மாதா பிதாக்களாயும்
அல்லாத சுற்றமும் ஆகி	மற்றுமுண்டான வுறவுகளாயும் இருந்து கொண்டு
என்னை அளித்து அருள் நாதனே	என்னை ரக்ஷித்தருளா நின்ற ஸ்வாமியே!
இரா பகல் இன்றியே	இரவுபகலென்கிற வாசியில்லாமல் எப்போதும்
என் இதத்தை ஏகம் எண்ணும்	என்னுடைய ஹிதமொன்றையே சிந்திக்கின்ற
எதிராச வள்ளலே	மஹோதாரரான எம்பெருமானாரே!
இன்னும்	தேவரீருக்கு ஆட்பட்ட பின்பும்
எத்தனை நாள்	எவ்வளவு காலம்
இவ் உடம்பு உடன் இருந்து	இந்தப் பொல்லாத தேஹத்தோடே யிருந்து
நோவு பட கடவேன்	துன்பப்படுவேன்?
ஐயோ	அந்தோ!
நீர்	பரமகாருணிகரான தேவரீர்
இதில் நின்றும் என்னை விடுவித்து	இந்த ஸம்ஸார பந்தத்தில் நின்றும் என்னை முக்தனும்படி பண்ணி
என்று தான் திரு நாட்டினுள் ஏற்றுவீர்	என்றைக்குப் பரமபதத்திலே சேரச்செய்தருள்வீர்?

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றோம்
திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றோம்
மன்னியசீர் மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்
முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதும் நமக்கவை பொழுது போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்றுதனில் நெஞ்சுபோராமற் பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும் பெற்றோமே. 55

தென் அரங்கர் சீர் அருளுக்கு இலக்கு ஆகப் பெற்றோம்	ஸ்ரீரங்கநாதருடைய பரம கிருபைக்கு லக்ஷ்யமாகும்படியான பாக்கியம் பெற்றோம்;
திரு அரங்கம் திருப்பதியே இருப்பு ஆக பெற்றோம்	ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர வாஸமே வாழ்ச்சியாகப் பெற்றோம்

மன்னிய சீர் மாறன் கலை — நற்குணங்கள் பொருந்திய நம்மாழ்வாருடைய அருளிச்செயல்களை
உணவு ஆக பெற்றோம் — நித்தியபோக்யமாகக் கொள்ளப் பெற்றோம்;
மதுரகவி சொல் படியே — மதுரகவிகளின் ஸ்ரீஸூக்தியின் படியே
நிலை ஆக பெற்றோம் — சரமபர்வ நிஷ்டையாய் இருக்கப் பெற்றோம்;
முன்னவர் ஆம் நம் குரவர் மொழிகள் — நமது பூருவாசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே
உள்ள பெற்றோம்-சிந்திக்கப்பெற்றோம்
நமக்கு முழுதும் அவைபொழுது போக்காக பெற்றோம் — நமக்கு அநவரதமும் அந்த ஸ்ரீஸூக்திகளே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம்;
பின்னை ஒன்று தனில் நெஞ்சு பேராமல் பெற்றோம் — இவை தவிர வேறொன்றில் நெஞ்சு பெயர்ந்து செல்லாதபடி பாக்கியம் பெற்றோம்;
பிறர் மினுக்கம் பொறாமை இல்லா பெருமையும் பெற்றோம் — பிறருடைய உயர்த்திகளைக்கண்டுபொறாமையுறுதலில்லாதபெருமையும் பெற்றோம்.

* * *—மாமுனிகள் தம்முடைய பெருமைகளைத் தாமே வெளியிட்டருளும் பாசுரமிது. ஆசாரியர் திருவருளால் பெற்ற பேறுகளை வாய்விட்டுப்பேசி வெளியிடுவது க்ருதஜ்ஞதையின் பரீவாஹமாதலால் இது தற்புகழ்ச்சியாகாது. * பெருங்கேழலார் தம்பெருங் கண்மலர்ப்புண்டரீகம் நம்மேலொருங்கே பிறழவைத்தார் இவ்வகாலம், ஒருவர் நம்போல் வருங்கேழ்பவருளரே * (திருவிருத்தம்) என்பது முதலான பாசுரங்களினால் நம்மாழ்வார் போல்வார் அநுஸந்தித்த கட்டளையிது. தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப் பெறுகையாவது—தம்மை அப்பெருமான் ஆசார்ய பதவியில் அமர்த்தித் தான் சிஷ்யனாக இருந்தது. "தேவனுறை திருப்பதியே" என்றும் பாடமுள்ளது. ''மதுரகவி சொற்படியே நிலையாக''=ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் " உண்டபோதொரு வார்த்தையும் உண்ணாதபோதொரு வார்த்தையும் சொல்லுவார்"என்று தொடங்கியருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்தி இங்கே அநுஸந்தேயம். *தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி பாவினின்னிசை பாடித் திரிவனே * என்றாற் போன்ற அத்யவஸாயமுடைமை சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பாசுரத்தில் "பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும் பெற்றோமே" என்ற பேறுதான் மிகவும் ஸாரமானது. முமுக்ஷுப்படியில் "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந் துகந்திருக்கையும்" என்றவிடத்து வியாக்கியானத்தில் "கீழ்ச்சொன்னவையெல்லா முண்டானாலும் உண்டாக அரிதாயிருப்பதொன்றிறேயிது" என்று மாமுனிகள்தாமே அருளிச்செய்ததுகொண்டு இப்பேற்றின் அருமை பெருமைகளை யுணர்க. 55

உன்தனபிமானமே யுத்தாரக மென்று
சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
சதிராக நின்றிருத்தாள் தா. 56

எதிராசா — எம்பெருமானாரே !
உன் தன் அபிமானமே உத்தாரகம் என்று — தேவரீருடைய அபிமானமே உஜ்ஜீவநோபாயமென்று கொண்டு
சிந்தை தெளிந்து இருக்க செய்த நீ — மனம் தேறியிருக்கும்படி செய்தருளின தேவரீர்

என்னை நோய்களால் நலக்காமல்	அடியேனை நோய்களாலே வருத்தாமல்
சதிர் ஆக	நலமாக
நின் திருத்தாள் தா	தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தந்தருளவேணும்.

***— ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் சரமபர்வநிஷ்டா நிரூபணப்ரகரணத்தில்—"ஆசார்யனையும் தான் பற்றும் பற்று அஹங்கார கர்ப்பமாகையாலே காலன் கொண்டு மோதிரமிடுமோபாதி. ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகம்" என்றருளிச் செய்தபடியே தம்முடைய அத்யவஸாயம் வாய்த்திருக்கிறபடியை முன்னடிகளாலே அருளிச்செய்தாராயிற்று. 56

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த் தாளடைந்த வத்துவென்னும்—நேசத்தால்
என்பிழைகள்காணு வெதிராசரே யடியேன்
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. 57

தேசிகர்கள் போற்றும்	ஆசாரியர்களால் துதிக்கப்பெற்ற
திருவாய் மொழிப் பிள்ளை	திருமலையாழ்வாருடைய
வாசம் மலர் தாள் அடைந்த வத்து என்னும்	நறுமணம் மிக்க தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைச்சார்ந்த வஸ்து இதுவென்று இக்காரணத்தினுலுண்டான
நேசத்தால்	அன்பினுலே
என் பிழைகள் காணு	எனது குற்றங்களைக் காணமாட்டாத
எதிராசரே	எம்பெருமானுரே!
பொறுத்து	என் பிழைகளை ஸஹித்திருந்து
அடியேன் புன் பகர்வை கேளும்	அடியேனது சிறிய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வீராக.

***—ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் முடிவில் *பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா * என்றருளிச்செய்தது போலவுள்ளது இப்பாசுரம். வத்து—வஸ்து. 57

எந்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
உன்தனுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு. 58

எதிராசா	எம்பெருமானுரே !
எந்தை திருவாய் மொழிப் பிள்ளை இன் அருளால்	அஸ்மதாசார்யரான திருமலையாழ்வார் தமது பரமகிருபையினுலே
உன்தன் உறவை	தேவரீருடைய ஸம்பந்தத்தை
உணர்த்திய பின்	தெரிவித்தருளினது முதலாக
இந்த வுயிர்க்கு	இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு
எல்லா உறவும் நீயேஎன்று	ஸகலவித பந்துவும் தேவரீரே யென்று
என் நெஞ்சு நில்லாதது உண்டோ	எனது நெஞ்சு அத்யவஸாயம் கொண்டிராமை யுண்டோ ?

***—எனக்குப் பரமோபகாரகரான திருமலையாழ்வார், தேவரீருக்குமடியேனுக்கு முண்டான ஒழிக்கவொழியாத வுறவைத் தெரிவித்தருளின நாள் முதலாக

மாதர்பிதா யுவதயஃ இத்யாதி ச்லோகத்தின்படியே அடியேனுக்கு எல்லாவகையான வுறவுமுறையும் தேவரீரேயென்று திடமாகக்கொண்டேனென்றாராயிற்று. 58

எந்தை திருவரங்கரேரார் கருடன்மேல்
வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்தச்—சிந்தைசெய்திப்
பொல்லா வுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
சொல்லா யெதிராசா சூழ்ந்து. 5

எதிராசா	எம்பெருமானாரே !
எந்தை திரு அரங்கர்	நம் தந்தையான ஸ்ரீ ரங்கநாதர்
ஏர் ஆர் கருடன் மேல்	அழகுபொலிந்த பெரிய திருவடியின்மீது
வந்து	எழுந்தருளி
முகம் காட்டி	திருமுக மண்டலத்தை ஸேவை ஸாதிப்பித்து
வழி நடத்த	அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக் கொண்டுபோக
சிந்தை செய்து	திருவுள்ளம்பற்றி
இ பொல்லா உடம்பு தனை போக்குவது	இந்தப் பொல்லாத சரீரத்தைக் கழித்தருள்வது
எந்நாள் கொல்	என்றைக்கோ ?
சூழ்ந்து	(அதைத்தேவரீர்) ஆலோசித்து
சொல்லாய்	அருளிச்செய்வீராக.

* * *—எம்பெருமான் பெரியதிருவடியின் மீதெழுந்தருளி ஸேவைஸாதித்தலும் இவ்வழுக்குடம்பைவிட்டு நீங்கப்பெறுவதும் என்றைக்கோ? என்கிறார் 59

இந்தவரங்கத் தினிதிரு நீ யென்றரங்கர்
எந்தை யெதிராசர்க் கீந்தவரம்—சிந்தைசெய்யில்
நம்மதன்றோ நெஞ்சமே நற்றாதைசொம் புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாய முறைதான். 60

நெஞ்சமே!	ஓ மனமே!
அரங்கர்	ஸ்ரீரங்கநாதர்
எந்தை எதிராசர்க்கு	நமது ஸ்வாமியான எம்பெருமானாரை நோக்கி
நீ இந்த அரங்கத்து இனிது இரு என்று ஈந்த வரம்	நீர் இந்தஸ்ரீ ரங்கத்திலேயே சுகமாக வாழக்கடவீரென்று அருளிய அருள் மொழியானது
சிந்தைசெய்யில்	ஆராயப்படுமளவில்
நம்மது அன்றோ	அது நமக்கும் சொந்தமான தன்றோ; (அஃதெப்படி யென்னில்)
தாயம் முறை தான்	பங்குமுறையின்படி
நல் தாதை சொம்	வாய்த்த தந்தையினுடையசொத்தானது
புதல்வர் தம்மது அன்றோ	புத்திரர்களுடையதல்லவோ? (அப்படியே யிதுவும்).

* * * — இந்த ஆர்த்திப்பிரபந்தம் மாமுனிகள் தமது சரமதசையிலே யருளிச் செய்ததென்றும், திருமேனியிலே நோவு சாத்தியிருந்து தத்ஸஹிஷ்ணுதையாலே அருளிச்செய்ததென்றும் சிலர் சொல்லிப்போருவது தத்துவமன்று. நம்மாழ்வார் * பொய்ந் நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமிந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமை * என்றும், * எண்ணாராத் துயர்விளைக்குமிவை யென்னவுலகியற்கை! —பணிகண்டாய்சாமாறே * என்றும் * இருள்தருமா ஞாலத்துளினிப்பிறவியான் வேண்டேன் * என்றுமிங்ஙனே பல பாசுரங்கள் அருளிச்செய்தது எப்படி

ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் ஜிஹாஸையினுலோ அப்படியேதான். மணவாளமாமுனிக
ளும் இப்பிரபந்தமருளிச்செய்தது. திருநாட்டுக்கெழுந்தருள்வதற்குப் பலவாண்டுக
ட்கு முன்னமே இது அருளிச்செய்தார். இப்படி இவர்தாம் திருநாடு செல்லப்ப
றினுலும் எம்பெருமான் இவர் தம்மை இன்னமும் சிலகாலம் இவ்விபூதியிலே
யிருத்தி இவரைக்கொண்டு விலக்ஷண லோகோபகாரங்கள் செய்விக்கவேணு
மென்று கருதி, முன்பு எம்பெருமானுர்க்கு * அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ * என்று
திவ்யநியமநம் தந்தருளினதுபோல இவர்க்கும் அங்ஙனமே திருவாணையிட, அதனை
ஒருமுகமாக அநுஸந்தித்து உள்ளந்தேறி இப்பிரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டியருளினு
ராயிற்று. 60

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஆர்த்திப்ரபந்தவுரை முற்றிற்று.